

годзі 2.

Голас Радзімы

4 студзеня 1979 г.
№ 1 (1571)

ГАЗЕТА БЕЛАРУСКАГА ТАВАРЫСТВА ПА КУЛЬТУРНЫХ СУВЯЗЯХ З СУАЙЧЫННІКАМІ ЗА РУБЯЖОМ
(БЕЛАРУСКАЕ ТАВАРЫСТВА «РАДЗІМА»)

Год выдання 24-ы
Цана 4 кап.

У век бясконцага прывторства,
І крывадушша, і хлусні,
Мая зямля, ты светлы
востраў,
Які ў маленстве толькі сніш.

У век крыві, пакут і гора,
Пагроз і атамных ракет
Ты ўзнагарода і апора,
Мой сацыялістычны свет.

Жывём з братамі ў дружбе
добрай,
У працы, як і ў дні атак.
На землі іншыя падобна,
І непадобная аднак:

Сваім Наддзвіннем,
І Палессем,
І Белавежаю старою;
Свайёй «Лявоніхаю»-песняй,
Што ходзіць над усёй
зямлёй;

Свайёй усмешлівай гаворкай
І памяццю сіроцкіх слёз,
Нязгаснаю Хатынню горкай,
Журбою ціхай трох
бяроз.

І Брэсцкай крэпасцю,
І Мінскам...
Ну а калі сказаць прасцей—
Гарачай бульбай, поўнай
міскай
Мачанкі для сваіх гасцей...

Самаўлюбёна не хвалюся,
Што любім мы, што любяць
нас,
Але для роднай Беларусі
Прышоў высокі, зорны
час.

Пімен ПАНЧАНКА

Мінск, 29 снежня 1978 года.
Ваенны парад і дэманстра-
цыя працоўных, прысвечана-
ныя 60-годдзю БССР і Кам-
партыі Беларусі.

НАВАГОДНЯЕ ВІНШАВАННЕ САВЕЦКАМУ НАРОДУ

Дарагія таварышы, сябры!

Адходзіць у гісторыю 1978 год. Савецкія людзі праводзяць яго з пачуццём законнай гордасці. Гэта быў год пённай працы па ажыццяўленню гістарычных рашэнняў XXV з'езда партыі, першы год дзеяння новай Канстытуцыі СССР.

Наш народ дасягнуў новых поспехаў у камуністычным будаўніцтве. У выніку яшчэ больш узраслі матэрыяльны і духоўныя сілы нашай вялікай Радзімы, яе міжнародны аўтарытэт. Няўхільна павышаюцца эфектыўнасць грамадскай вытворчасці і якасць работы, расце выпуск прамысловай прадукцыі. У строй дзейных увайшлі сотні буйных прадпрыемстваў і аб'ектаў. Сабраны рэкорды ўраджай збожжа — 235 мільёнаў тон. Буйнымі дасягненнямі адзначана развіццё айчыннай навукі. Назаўсёды ў летапіс пакарэннага Сусвету ўвойдуць выдатныя касмічныя палёты, у якіх прынялі ўдзел тры міжнародныя экіпажы з сацыялістычных краін. Новыя яркія творы стварылі майстры шматнацыянальнай савецкай культуры.

Паспяхова выконваюцца намечаныя партыйныя планы павышэння матэрыяльнага дабрабыту і культурнага ўзроўню савецкіх людзей. Пабудавана звыш 2 мільёнаў добраўпарадкаваных кватэр, шмат школ, дзіцячых садоў і ясляў, бальніц, устаноў культуры. Такім чынам, дасягненні нашай народнай гаспадаркі ўвабляюцца ў адчувальныя для кожнай сям'і, кожнага савецкага грамадзяніна радасныя перамены.

Усе свае дасягненні савецкія людзі звязваюць з магутнасцю непарушнага саюза рабочага класа, калгаснага сялянства і народнай інтэлігенцыі, пастаянна мацнеючай дружбы народаў СССР, з мудрым кіраўніцтвам Камуністычнай партыі, яе ленинскага Цэнтральнага Камітэта, Палітбюро ЦК на чале з таварышам Л. І. Брэжневым. У сваёй шматграннай дзейнасці партыя апраеца на непадзельную падтрымку

савецкага народа. Кіруючыся ўсеперамагаючым вучэннем марксізму-ленінізму і творча развіваючы яго, партыя вядзе савецкі народ па шляху будаўніцтва камунізму.

Савецкі народ упэўнена ўступае ў новы, 1979 год. Яго натхняюць рашэнні ліпенскага і лістападаўскага Пленумаў ЦК КПСС, выступленні таварыша Л. І. Брэжнева, у якіх вызначана баявая праграма дзейнасці партыі і народа па далейшаму развіццю прадукцыйных сіл краіны, заваёве новых рубяжоў у эканамічным, сацыяльным і культурным будаўніцтве.

Працоўныя самааддана змагаюцца за ажыццяўленне прадвызначэнняў партыі, яшчэ вышэй узнікаюць сцяг сацыялістычнага спаборніцтва за паспяховае выкананне і перавыкананне плана дзесятай пяцігодкі. Гонар і слава вам, дарагія суайчыннікі, за доблесную працу на карысць нашай вялікай Радзімы!

У сакавіку 1979 года адбудуцца выбары ў Вярхоўны Савет СССР. Няхай яны стануць новай яркай дэманстрацыяй цеснай згуртаванасці савецкіх людзей вакол роднай Камуністычнай партыі, трыумфам сацыялістычнай дэмакратыі.

Дарагія таварышы! 1978 год быў годам актыўнай знешнепалітычнай дзейнасці КПСС і Савецкай дзяржавы, накіраванай на далейшае развіццё разрадкаі, спыненне гонкі ўзбраенняў, на ўмацаванне міру і дружбы паміж народамі. Намаганні Савецкага Саюза, брацкіх сацыялістычных краін, усіх міралюбівых сіл планеты далі магчымасць, насуперак супраціўленню праціўнікаў разрадкаі, зрабіць мір на зямлі больш надзейным.

Міжнароднае становішча нашай Радзімы трывалае як ніколі. Даючы рашучы адпор агрэсіўным падкопам імперыялістаў і іх памагатых, мы будзем і ў далейшым рабіць усё неабходнае для забеспячэння мірнай стваральнай працы савецкіх людзей, для

ўмацавання садружнасці краін сацыялізму, для ўмацавання справы міру ва ўсім свеце. Мірныя ініцыятывы, з якімі Савецкі Саюз выступіў на Генеральнай Асамблеі ААН, Дэкларацыя нарады Палітычнага кансультатыўнага камітэта дзяржаў—удзельніц Варшаўскага Дагавора адкрываюць новыя гарызонты міжнароднага супрацоўніцтва, карыстаюцца актыўнай падтрымкай народаў.

Савецкія людзі шлюць сардэчныя навагоднія віншаванні працоўным сацыялістычных краін, усім камуністам і дэмакратам, якія змагаюцца супраць імперыялізму, расізму, рэакцыі і вайны, гораца віншуюць народы маладых незалежных дзяржаў, будуючых новае жыццё, усіх людзей добрай волі, якія выступаюць за мір, дэмакратыю і сацыяльны прагрэс. Жадаем ім новых поспехаў у іх справядлівай барацьбе!

Дарагія таварышы, сябры!

Цэнтральны Камітэт Камуністычнай партыі Савецкага Саюза, Прэзідыум Вярхоўнага Савета СССР і Савет Міністраў СССР сардэчна віншуюць з Новым годам рабочых, калгаснікаў, інтэлігенцыю, жанчын, моладзь, ветэранаў рэвалюцыі, вайны і працы, нашых доблесных воінаў, якія пільна ахоўваюць сяшчэнныя рубяжы нашай Радзімы. Гарачыя віншаванні тым, хто цяпер знаходзіцца на працоўным і баявым пасту, хто ў дарозе, у моры і ў небе, хто працуе далёка ад роднай зямлі!

Шчасця і радасці вам, вашым сем'ям, дарагія таварышы!

Моцнага вам здароўя і новых поспехаў у працы, вучобе, творчасці!

Няхай заўсёды над зямлёй будзе мірнае неба!

З Новым годам, з новым шчасцем!

ЦЭНТРАЛЬНЫ КАМІТЭТ КПСС
ПРЭЗІДЫУМ ВЯРХОўНАГА САВЕТА СССР
САВЕТ МІНІСТРАў СССР

ПРЫВІТАННЕ БЕЛАРУСКАМУ НАРОДУ

У сувязі з шасцідзясяцігоддзем Беларускай Савецкай Сацыялістычнай Рэспублікі і Камуністычнай партыі Беларусі Цэнтральны Камітэт КПСС, Прэзідыум Вярхоўнага Савета СССР і Савет Міністраў СССР гораца і сардэчна павіншавалі рабочых, калгаснікаў, інтэлігенцыю, усіх працоўных Беларусі з вялікім святам.

За шэсцьдзясят гадоў, гаворыцца ў прывітанні, працоўныя Беларусі прайшлі слаўны шлях гістарычных дасягненняў. Пад кіраўніцтвам партыі бальшавікоў на чале з У. І. Леніным, разам з гераічным пралетарыятам і ўсім рэвалюцыйнымі масамі Расіі яны актыўна ўдзельнічалі ў класавых бітвах супраць царскага самадзяржаўя, буржуазна-памешчыцкага ладу, за ўстанаўленне Савецкай улады, за перамогу сацыялізму. Вялікая Кастрычніцкая сацыялістычная рэвалюцыя вызваліла беларускі народ ад сацыяльнага і нацыянальнага прыгнечання і адкрыла перад ім шырокаю дарогу прагрэсу ва ўсіх галінах грамадскага жыцця.

Беларуская ССР унесла дастойны ўклад у стварэнне

і ўмацаванне адзінай шматнацыянальнай дзяржавы працоўных — Саюза Савецкіх Сацыялістычных Рэспублік. Вернасць беларускага народа ідэалам камунізму, яго патрыятызм і інтэрнацыяналізм з асаблівай сілай праявіліся ў гады Вялікай Айчыннай вайны супраць гітлераўскага фашызму.

За гады пасляваенных пяцігодак Савецкая Беларусь шматразова памножыла свае прадукцыйныя сілы і забяспечвае ўстойлівую, высокую тэмпу развіцця эканомікі, якая з'яўляецца састаўной часткай адзінага народнага-гаспадарчага комплексу краіны.

Дасягненні Савецкай Беларусі — жывое ўвасабленне вялікай жыццёвай сілы ленинскай нацыянальнай палітыкі, творчай магутнасці разняволеных сацыялізмам духоўных сіл народа. Гэтыя дасягненні непарывуна звязаны з дзейнасцю Камуністычнай партыі Беларусі. Верная марксізму-ленінізму, партыйная арганізацыя рэспублікі выходзіла масы ў духу камуністычнай ідэінасці, савецкага патрыятызму і пралетарскага інтэрнацыяналізму, непарушнай дружбы брацкіх народаў нашай краіны. Згуртавае і ўзначальвае працоўных у барацьбе за далейшы ўздым эканомікі і культуры Савецкай Беларусі, за паспяховае выкананне гістарычных рашэнняў XXV з'езда партыі, планаў дзесятай пяцігодкі.

РЭСПУБЛІКА СВЯТОЧНАЯ

БЕЛАРУСКАЯ ССР І КАМУНІСТЫЧНАЯ ПАРТЫЯ БЕЛАРУСІ ўРАЧЫСТА І РАДАСНА АДЗНАЧЫЛІ СВОЙ СЛАўНЫ ЮБІЛЕЙ — ШАСЦІДЗЕСЯЦІГОДДЗЕ

У святочнае ўбранне апраўнілі гарады і вёскі, чырваню сцягоў і транспарантаў, агнямі ілюмінацый расцвілі вуліцы і плошчы. Шматлікія малюнічыя дыяграмы, плакаты, пано расказалі аб перамозе ленинскай нацыянальнай палітыкі, аб тым, як пад кіраўніцтвам партыі камуністаў у брацкай сям'і ўсіх народаў СССР, пры іх бескарыслівай дапамозе працоўныя Беларусі стваралі новае жыццё, якіх небывалых вышынь у сацыяльна-эканамічным і духоўным развіцці дасягнулі яны за гады Савецкай улады.

Для ўдзелу ва ўрачыстасцях, прысвечаных юбілею, у Мінск прыбылі дэлегацыі Масквы і Ленінграда, усіх брацкіх саюзных рэспублік.

«Сардэчна запрашаем, браты!» — з усёй шчырасцю душы гаварылі беларусы сваім гасцям. Дэлегацыі наведвалі Выстаўку дасягненняў народнай гаспадаркі БССР, з цікавасцю аглязелі экспазіцыю, якая адлюстроўвае дасягненні рэспублікі ў развіцці прамысловасці, сельскай гаспадаркі, навукі і культуры за 60 гадоў. Вялікае ўражанне зрабілі экспанаты, лічбы, дыяграмы, якія красамоўна сведчаць аб грандыёзных рэвалюцыйных пераўтварэннях, здзейшаных на беларускай зямлі волі і розумам савецкага чалавека.

Потым былі сустрэчы з працоўнымі калектывамі Мінска. Сардэчна сустракалі членаў дэлегацыі на заводзе аўтаматычных ліній, вытворчым аб'яднанні «Інтэграл», у канструктарскім бюро дакладнага электроннага машынабудавання, на радыёзаводзе, аўтамабільным заводзе, у Інстытуце фізікі Акадэміі навук БССР, на вытворчым аб'яднанні імя У. І. Леніна, маторным заводзе, заводзе шасцерань, камвольным камбінаце, заводзе халадзільнікаў.

На станкабудаўнічым заводзе ў састаў аднаго з лепшых камсамольска-маладзёжных калектываў слесарай-зборшчыкаў залічаны экіпаж кас-

мічнага карабля «Саюз-29». Аб гэтым было ўрачыста аб'яўлена на прайшоўшым тут мітынгу. Дарагімі гасцямі станкабудаўнікоў былі начальнік палітадзела Цэнтра падрыхтоўкі касманаўтаў імя Ю. Гагарына, генерал-маёр авіяцыі, двойчы Герой Савецкага Саюза П. Клімук, член Прэзідыума Вярхоўнага Савета СССР, старшыня Камітэта савецкіх жанчын, Герой Савецкага Саюза В. Нікалаева-Церашкова і экіпаж карабля «Саюз-29» Герой Савецкага Саюза палкоўнік У. Кавалёнак і А. Іванчэнкаў.

28 снежня ў Мінску пачаліся юбілейныя ўрачыстасці. Тысячы мінчан і госці беларускай сталіцы прыйшлі да помніка У. І. Леніну, што ля Дома ўрада, і на плошчу Перамогі да помніка-абеліска воінам Савецкай Арміі і партызанам і ўсклалі вянкi і кветкі. У той жа дзень рытуал памяці на брацкіх магілах, ля помнікаў, абеліскаў, мемарыяльных дошак быў праведзены ва ўсіх гарадах і вёсках рэспублікі.

28 снежня ў Мінску, у Беларускай дзяржаўнай ордэна Леніна акадэмічным Вялікім тэатры оперы і балета, адбылося ўрачыстае пасяджэнне Цэнтральнага Камітэта Камуністычнай партыі Беларусі і Вярхоўнага Савета Беларускай ССР з удзелам прадстаўнікоў партыйных, савецкіх і грамадскіх арганізацый, Савецкай Арміі. На ім кандыдат у члены Палітбюро ЦК КПСС, першы сакратар ЦК КПБ П. Машэраў абвясціў прывітанне ЦК КПСС, Прэзідыума Вярхоўнага Савета СССР і Савета Міністраў СССР і выступіў з дакладам аб 60-годдзі Беларускай Савецкай Сацыялістычнай Рэспублікі і Камуністычнай партыі Беларусі. (Даклад П. Машэрава друкуецца ў сённяшнім нумары «Голасу Радзімы».)

На пасяджэнні з прамовамі выступілі кіраўнікі дэлегацыі, якія прыбылі ў Мінск на святкаванне, і іншыя. Удзельнікі ўрачыстага пасяджэння з вялікім натхненнем

прынялі прывітальнае пісьмо Цэнтральнаму Камітэту КПСС, Прэзідыуму Вярхоўнага Савета СССР і Савету Міністраў СССР, Генеральнаму сакратару ЦК КПСС, Старшыні Прэзідыума Вярхоўнага Савета СССР Л. Брэжневу.

29 снежня на Цэнтральнай плошчы Мінска адбыліся парад войск і дэманстрацыя працоўных сталіцы. З урадавай трыбуны ўдзельніцаў параду і дэманстрацыі віталі кіраўнікі партыі і ўрада рэспублікі, шматлікія госці. (Справаздочу аб урачыстасцях на Цэнтральнай плошчы чытайце ў сённяшнім нумары «Голасу Радзімы».) Цэнтральны Камітэт КПБ, Прэзідыум Вярхоўнага Савета БССР і Савет Міністраў рэспублікі наладзілі прыём у гонар 60-годдзя БССР і Кампартыі Беларусі.

На прыёме былі дэлегацыі сталіцы нашай Радзімы горада-героя Масквы і горада-героя Ленінграда, усіх брацкіх савецкіх рэспублік, якія прыбылі на святкаванне юбілею.

Гасцей сардэчна вітаў кандыдат у члены Палітбюро ЦК КПСС, першы сакратар ЦК КПБ Беларусі П. Машэраў.

Пакідаючы Савецкую Беларусь, госці сардэчна дзякавалі за брацкі прыём, гасціннасць. Яны пажадалі працоўным рэспублікі новых поспехаў у ажыццяўленні рашэнняў XXV з'езда КПСС, у стваральнай працы на карысць сацыялістычнай Радзімы.

У сувязі са знамянальнай датай у адрас Цэнтральнага Камітэта КПБ, Прэзідыума Вярхоўнага Савета і Савета Міністраў БССР наступіла шмат прывітальных пісьмаў, тэлеграм працоўных рапартаў ад партыйных і савецкіх арганізацый ад калектываў прамысловых прадпрыемстваў, будоўляў, транспарту, калгасаў і саягасаў. Яны адлюстроўваюць велічную панараму самаадданага стваральнай працы беларускага народа, расказваюць аб выдатных дасягненнях у галіне эканомікі, навукі, культуры.

ТЭЛЕГРАМА К. ВАЛЬДХАЙМА

У сувязі з юбілеем рэспублікі ў адрас кандыдата ў члены Палітбюро ЦК КПСС, першага сакратара ЦК КПБ П. Машэрава, Старшыні Прэзідыума Вярхоўнага Савета БССР І. Палякова і Старшыні Савета Міністраў БССР А. Аксёнава ад генеральнага сакратара ААН К. Вальдхайма наступіла тэлеграма наступнага зместу:

Для ўручэння Яго правахадзіцельству пану
Пятру Міронавічу МАШЭРАВУ,
першаму сакратару Цэнтральнага Камітэта
Камуністычнай партыі Беларусі,
Міністэрству замежных спраў Беларускай
Савецкай Сацыялістычнай Рэспублікі.
Мінск.

З выпадку шасцідзясятай гадавіны абвяшчэння Беларускай Савецкай Сацыялістычнай Рэспублікі і яе ўваходу ў склад Беларускай Савецкай Сацыялістычнай Рэспублікі я з вялікім задавальненнем накіроўваю Вам і праз Вас — ураду і народ Беларусі свае шчырыя віншаванні.

За гэтыя 60 гадоў Беларуска Савецкая Сацыялістычная Рэспубліка дасягнула значнага эканамічнага і сацыяльнага прагрэсу. З першых дзён існавання Арганізацыі Аб'яднаных Нацый ваша краіна адыгрывае важную ролю ў рабоце гэтай сусветнай арганізацыі. Я ўпэўнены ў падтрымцы вашага ўрада ў будучым і хачу запэўніць Вас, што са свайго боку Арганізацыя Аб'яднаных Нацый будзе, як і раней, імкнуцца да міру ва ўсім свеце і міжнароднага супрацоўніцтва.

У гэту гадавіну я хачу ўспрымаць Вас, ураду і народ Беларусі Савецкай Сацыялістычнай Рэспублікі свае найлепшыя пажаданні далейшых поспехаў і працітанні ў будучыні.

З найвышэйшай павагай Курт ВАЛЬДХАЙМ,
генеральны сакратар ААН.

АБ ПЛЕНУМЕ ЦЭНТРАЛЬНАГА КАМІТЭТА КПБ

У Мінску 27 снежня 1978 года адбыўся пленум Цэнтральнага Камітэта КПБ, які разглядаў арганізацыйныя пытанні. У сувязі з пераходам на іншую работу і выбыццём за межы рэспублікі Ціхан Кісялёў вызвалены ад абавязкаў члена Бюро ЦК КПБ. Аляксандр Аксёнаў, які назначаны Старшынёй Савета Міністраў БССР, вызвалены ад абавязкаў другога сакратара ЦК КПБ.

Другім сакратаром ЦК і членам Бюро ЦК КПБ пленум выбраў Уладзіміра Бровікава. Бровікаў Уладзімір Ігнатавіч нарадзіўся 1931 годзе ў горадзе Ветка Гомельскай вобласці. Беларус, член КПСС з 1958 года, адукацыя вышэйшая, кандыдат філасофскіх навук. Быў у журналісцкай і партыйнай рабоце Беларусі, апошнія шэсць гадоў працаваў апарата ЦК КПСС.

СТАЛАСЦЬ НОВАЙ, САЦЫЯЛІСТЫЧНАЙ ЦЫВІЛІЗАЦЫІ

ДАКЛАД КАНДЫДАТА Ё ЧЛЕНА ПАЛІТБЮРО ЦК КПСС, ПЕРШАГА САКРАТАРА ЦК КАМПАРТЫІ БЕЛАРУСІ П. МАШЭРАВА НА ЁРАЧЫСТЫМ ПАСЯДЖЭННІ ЦЭНТРАЛЬНАГА КАМІТЭТА КАМПАРТЫІ БЕЛАРУСІ І ВЯРХОЎНАГА САВЕТА БЕЛАРУСКАЙ ССР

Дарагія таварышы! Сябры!
Нашы паважаныя госці!

На беларускую зямлю, азораную прыгажосцю і веліччу сацыялістычнай навіны, непазнавальна пераўтвораную за шэсць дзесяцігоддзяў гераічнай барацьбы і натхнёнага будаўніцтва, у кожны наш дом, у кожную сям'ю прыйшло вялікае, светлае і радаснае свята. Яно блізкае і бясконца дарагое людзям усіх пакаленняў: і тым, хто беззапаветна змагаўся на барыкадах класавых бітваў, усталёўваў і грудзмі абараняў родную Савецкую ўладу; і тым, хто, не шкадуючы сябе, няёмна ішоў наперад па крутых ступенях легендарных першых пяцігодкаў; і тым, хто крывёю сваёй паліў неймаверна цяжкія франтавыя дарогі і партызанскія сцежкі Вялікай Айчыннай вайны; і тым, хто сёння нястрымнай энергіяй і розумам сваім узьялічвае рэвалюцыйную, ратную і працоўную славу рэспублікі-юбіляра, усёй нашай шматнацыянальнай савецкай маці-Радзімы.

Гэта свята, якое знамянуе сабой сапраўды зайдросны гістарычны лёс, сапраўды шчаслівую долю, акрыляючую радасць сацыялістычнага быцця, паўнату і высокароднасць духоўнага жыцця беларускага народа — народа плоць ад плоці новай, савецкай супольнасці людзей, самаадданага працаўніка-творцы, палыманага інтэрнацыяналіста па характару і мэтах сваіх патрыятычных здзяйсненняў, па загаду свайго сэрца і бязмежнай вернасці высокаму рэвалюцыйнаму абавязку.

Найшырэйшае палітычнае гучанне і асаблівае аптымістычны настрой надае нашай юбілейнай урачыстасці прывітанне Цэнтральнага Камітэта КПСС, Прэзідыума Вярхоўнага Савета і Савета Міністраў СССР.

[П. Машэраў зачытвае прывітанне Цэнтральнага Камітэта КПСС, Прэзідыума Вярхоўнага Савета СССР, Савета Міністраў СССР, якое ўдзельнікі ўрачыстага пасяджэння сустракаюць бурнымі, працяглымі апладысмантамі. Усе ўстаюць.]

Цёплыя, пранікнёныя словы прывітання саграюць сэрца кожнага з нас бацькоўскай увагай і клопатамі, натхняючымі ацэнкамі, мабілізуючымі пажаданнямі, памнажаюць нашу сілу ў барацьбе за ажыццяўленне прадвызначэнняў ленинскай партыі, гістарычных рашэнняў XXV з'езда КПСС.

Напярэдадні свята Генеральны сакратар ЦК КПСС, Старшыня Прэзідыума Вярхоўнага Савета СССР таварыш Л. І. Брэжнеў у гутарцы са мной прасіў перадаць удзельнікам урачыстага пасяджэння, камуністам, усім працоўным рэспублікі гарачае прывітанне і сардэчныя віншаванні з нашым юбілеем і найлепшыя пажаданні поспехаў у камуністычным будаўніцтве.

Леанід Ільіч з уласцавай яму душэўнасцю ўспамінаў аб сваім знаходжанні ў Беларусі, аб сустрачках з нашымі людзьмі, цёпла, вельмі цёпла гаварыў аб беларускім народзе, адзначаў яго высокія маральна-палітычныя якасці і працоўную стараннасць.

Выказаўшы жаль, што акалічнасці не даюць магчымасці яму асабіста прысутнічаць на

нашых урачыстасцях, Леанід Ільіч прасіў перадаць, што ён падзяляе нашу радасць, што ў гэты цудоўны дзень ён душой і сэрцам разам з намі.

Дазвольце, дарагія таварышы, ад вашага імя, ад імя ўсяго народа нашай рэспублікі выказаць ЦК КПСС, Прэзідыуму Вярхоўнага Савета СССР і Савецкаму ўраду, асабіста дарагому Леаніду Ільічу Брэжневу шчырую ўдзячнасць і самую гарачую падзяку за цёплыя прывітанні і добрыя пажаданні, якія акрыляюць нас, клічуць да новых здзяйсненняў і перамог.

Мы невыказна ганарымся і свята даражым тым, што ў гэты знамянальны дзень сярод нас, разам з намі жаданыя паланцы, самыя дастойныя паўпрэды партыйных арганізацый, працоўных усіх саюзных рэспублік, цудоўнай, гарача любімай сталіцы нашай Радзімы — гераічнай Масквы, авеянага рэвалюцыйнай славай Ленінграда, дэлегацыі самага высокага ўзроўню на чале з аўтарытэтнымі, вядомымі ўсёй краіне кіраўнікамі, віднымі партыйнымі і дзяржаўнымі дзеячамі. Іх удзел у нашых урачыстасцях робіць нам вельмі вялікі гонар, нязмерна ўзвышае наша свята, выводзіць яго з нацыянальных граніц на неабсяжныя прасторы ўсёй краіны, дазваляе як бы прадметна адчуць натхняючую атмасферу, жыватворную цеплыню і цудадзейную сілу ленинскай дружбы, непарушнага маральна-палітычнага адзінства савецкіх народаў.

Мне дастаўляе вялікае задавальненне яшчэ раз сардэчна вітаць прысутных у гэтай зале паважаных гасцей і ад усёй душы сказаць ім: шчырае беларускае дзякуй, дарагія сябры, за ваш прыезд, за вашу брацкую, чуллівую ўвагу да нашага памятнага юбілею, нашай усенароднай урачыстасці.

Усведамляючы веліч і значнасць шляху, пройдзенага намі ад незабыўных дзён перама-

З дакладам выступае таварыш П. МАШЭРАУ.

ганоснага Кастрычніка, устанавлення Савецкай улады ў нашай рэспубліцы, аб'яўлення гістарычнага Маніфеста аб абвясненні Беларускай ССР, выказаўшага адзіную і непахісную волю рабочага класа, усіх працоўных перабудаваць жыццё на сацыялістычных асновах, да прыняцця новых Канстытуцый СССР і БССР, што ёміста і пераканаўча адлюстравалі нашы эпохальныя дасягненні і невычарпальныя магчымасці, мы зноў і зноў сэрцам і розумам звяртаемся да вялікіх вытокаў, якія прадвызначылі і абумовілі ўсё тое, што складае славу і гонар, самае запаветнае і дарагое ў жыцці і лёсе беларускага народа, кожнага савецкага чалавека.

Гэтыя вечна жывыя вытокі — у неўміручым вучэнні марксізму-ленінізму, увасобленым у рэвалюцыйна-пераўтваральнай практыцы, неадольным шэсці ідэй і справы Кастрычніка, у непарыўнасці самых надзённых інтарэсаў народных са шматграннай дзейнасцю створанай і выпеставанай геніем Леніна партыі камуністаў.

Непахісная вера ў перамогу

ідэалаў камунізму, ідэалаў сацыяльнай справядлівасці запальвала сэрцы мільёнаў мужных барацьбітоў за народнае шчасце, узнімала іх на бой святы і справядлівы са змрочнай уладай царскага самадзяржаўя і капіталу. Яна натхніла і прывяла ў жалезныя рэвалюцыйныя рады тысячы і тысячы пралетарыяў Беларусі, якія ў адным страі з гераічным рускім рабочым класам на чале з большавікамі-ленінцамі смела і рашуча рушылі на штурм буржуазна-памешчыцкага ладу.

Вялікі Кастрычнік, які адкрыў эпоху рэвалюцыйнага стварэння новага свету, азнаменаваў карэнны паварот у лёсе беларускага народа, прынёс яму, як і працоўным усёй нашай краіны, вызваленне ад аковаў сацыяльнага і нацыянальнага прыгнёту, вывёў на шырокую магільню пераходу, гаворачы словамі У. І. Леніна, з бездані пакут, галечы, мучэнняў, голаду, адчаю да светлай будучыні камуністычнага грамадства, усеагульнага дабрабыту. Беларусь упершыню за шматвяковую гісторыю атрымала права на сваю дзяржаўнасць — дзяржаўнасць вышэйшага, сацыялістычнага тыпу.

Народ наш пераканана і гарача ўспрыняў, усёй душой увабраў пуцяводныя ідэі і заветы У. І. Леніна, жыццёцвярджальныя ідэалы Кастрычніка. Вялічныя мэты і высакародныя задачы рэвалюцыі сталі яго кроўнай справай, галоўным зместам гістарычнай творчасці, найглыбейшым сэнсам барацьбы і працы. Савецкія людзі, натхнёныя ідэямі марксізму-ленінізму, не на жыццё, а на смерць адстойваючы іх сваім гераізмам разбілі незлічоныя полчышчы ўзброеных ворагаў сацыялізму, цвёрда ідучы ленинскім курсам, ператварылі нашу краіну ў магутную дзяржаву свету, якая

высока і дастойна нясе чырвоны сцяг Кастрычніка.

Пройдуць дзесяцігоддзі, мінуць стагоддзі, але будучыя пакаленні, як і мы з вамі, заўсёды будуць захапляцца здзіўляючай мэтанакіраванасцю, усёпераадольваючай воляй, гатоўнасцю да самаахвяравання байцоў ленинскай гвардыі, усіх тых, хто ўзняў над планетай гэты рэвалюцыйны сцяг, хто з большавіцкай страсцю запальваў першыя зоркі нашай вялікай камуністычнай будоўлі.

Гонар і слава вам, бястрашныя рыцары рэвалюцыі, ветэраны ленинскай партыі, першапраходцы сацыялістычных пераўтварэнняў у краіне і рэспубліцы! Усенародная павага і ўдзячнасць вам за ваш вялікі жыццёвы подзвіг!

Вашы самаадданыя і стойкасць, ваш высокі маральны прыклад былі і назаўсёды застаюцца натхняючым узорам беззапаветнага служэння справе сацыялізму і камунізму!

Самым галоўным, сапраўды цудоўным і велічным дзеішчам Кастрычніка, уражальным вынікам тытанічнай рэвалюцыйна-пераўтваральнай дзейнасці нашай партыі і савецкага народа стала лабудаванне ў СССР грамадства развітога сацыялізму — вышэйшае дасягненне сацыяльнага прагрэсу, заканамерны этап у станаўленні камуністычнай фармацыі. Яно знамянуе сабой сталасць усталяванай на зямлі новай, сацыялістычнай цывілізацыі.

Гэта грамадства небывалых раней, натхнёных камуністычнымі ідэямі грамадскіх адносін, трыумфуючага народаўладдзя.

Гэта грамадства магутных прадукцыйных сіл, якія дынамічна развіваюцца, перадаюць навуку і культуру, марксісцка-ленинскай ідэянасці і высокай свядомасці працоўных — гарачых патрыётаў і інтэрнацыяналістаў.

Гэта грамадства найвышэйшага гуманізму, законам жыцця якога з'яўляюцца клопаты ўсіх аб дабрабыце і шчасці кожнага і клопаты кожнага аб дабрабыце і шчасці ўсіх.

Тварыць такую цывілізацыю — сапраўды чалавечае шчасце, нарошчваць яе магутнасць, узвышаць яе духоўна, маральна — найвышэйшы грамадзянскі і грамадскі абавязак кожнага савецкага чалавека.

Адзначаемы намі юбілей — гэта трыумф выкаванага воляй партыі, створанага і загартаванага сацыялістычным ладам савецкага ўкладу жыцця, з унутрана ўласцавай яму атмасферай сапраўднага калектывізму і таварыскасці, згуртаванасці і дружбы ўсіх нацый і народаў нашай краіны.

Сусветна-гістарычная значнасць савецкага ўкладу жыцця, яго неаспрэчны перавагі і непараўнальныя вартасці ярка адлюстроўваюць і выражаюць не толькі вялікія сацыяльна-эканамічныя заваёвы сацыялізму, але і нязмерна ўзросшы ўзровень грамадскай свядомасці, палітычнай і працоўнай актыўнасці, ідэяна-маральнай сталасці нашых людзей.

[Працяг на 6-й стар.]

Мінск, 28 снежня 1978 года. Урачыстае пасяджэнне Цэнтральнага Камітэта КП Беларусі і Вярхоўнага Савета Беларускай ССР з удзелам прадстаўнікоў партыйных, савецкіх і грамадскіх арганізацый, Савецкай Арміі, прысвечанае 60-годдзю БССР і Кампартыі Беларусі.

УРАЧЫСТАЯ МАНІФЕСТАЦЫЯ У МІНСКУ

Мінск, раніца 29 снежня. Чырвоны водбліск транспарантаў і флагоў кладзецца на заснежаныя плошчы і вуліцы беларускай сталіцы. У святочным урачыстым убранні Цэнтральная плошча горада. У глыбіні яе — вялікае пано, з якога прыветліва ўсміхаецца дарагі ўсім нам Уладзімір Ільіч Ленін. Справа і злева лічы: «1919» і «1979» — вехі гістарычнага шляху Савецкай Беларусі і Камуністычнай партыі рэспублікі. Па абодва бакі — малюнкi двух ордэнаў Леніна,

меснік камандуючага войскамі ЧСВА генерал-лейтэнант танкавых войскаў А. Семірэнка. Ён дакладвае аб гатоўнасці войска да ўрачыстага маршу.

Камандуючы аб'язджае войскі і віншуе воінаў з 60-й гадавінай Беларускай Савецкай Сацыялістычнай Рэспублікі і Камуністычнай партыі Беларусі. У адказ гучыць шматгалосае «Ура!».

Аб'езд войск закончаны. Генерал-палкоўнік танкавых войскаў М. Зайцаў падымаетца на ўрадавую трыбуну і гаво-

ня дасягненні беларускага народа, які ўсе гэтыя гады побач з усімі народамі СССР усё вышэй і вышэй узнімаўся па крутых ступенях пяцігодка да небывалых сацыяльна-эканамічных і культурных вышынь грамадства развітога сацыялізму. Сцяганосцы і іх асістэнты — лепшыя прадстаўнікі вытворчых калектываў Мінска і абласцей рэспублікі.

На святочную плошчу ўступаюць прадстаўнікі аднаго са старэйшых раёнаў сталіцы — Кастрычніцкага. Ідуць транспартнікі, прыборабудаўнікі, авіярамонтнікі, харчавікі... У калоне — ветэраны і маладыя рабочыя, перадавікі і наватары вытворчасці нясуць транспаранты, якія расказваюць аб тым, як рэалізуецца на практыцы аграрная палітыка Камуністычнай партыі.

На ўстаноўцы — макет кнігі Генеральнага сакратара ЦК КПСС, Старшыні Прэзідыума Вярхоўнага Савета СССР Л. Брэжнева «Цаліна», якая адлюстроўвае грандыёзную эпопею беспрыкладнага ўсенароднага працоўнага подзвігу па пераўтварэнню цалінных зямель, раскрывае выдатны вопыт сельскагаспадарчага будаўніцтва.

Скульптурная група «Рабочы і калгасніца» сімвалізуе непарушны саюз сярпа і молата — рабочага класа і калгаснага сялянства. Тысячы прадстаўнікоў Першамайскага раёна працавалі ў падшэфных гаспадарках у час сяўбы і ўборкі ўраджаю.

Пышныя караваі хлеба ўраджаю 1978 года падносяць дзяўчаты кіраўнікам партыі і ўрада Беларусі, кіраўнікам дэлегацый брацкіх рэспублік, ганаровым гасцям.

На плошчы — сельскагаспадарчая тэхніка, якой сёння аснашчаны калгасы і саўгасы. Яе вядуць праслаўленыя механізатары, якія вызначыліся на ўборцы ўраджаю 1978 года.

Этапы ўзыходжання беларускага народа да вяршынь духоўнага росквіту раскрывае святочнае афармленне калон прадстаўнікоў Маскоўскага раёна.

Над праспектам — лозунг «Дасягненні навукі — Радзіме!».

Вучоныя рэспублікі ўносяць важкі ўклад у паскарэнне навукова-тэхнічнага прагрэсу. Сёння Акадэмія навук БССР каардынуе дзейнасць со-

дзейнасці на імправізаваных сцэнічных пляцоўках.

На эмблеме святочнай калоны ў абрамленні сцягоў — партрэт Уладзіміра Ільіча. Ідуць станкабудаўнікі, камвольшчыкі, швейнікі, прадстаўнікі іншых працоўных калектываў Ленінскага раёна. Транспаранты, пано паказваюць уклад працоўных беларускай сталіцы ў дасягненні рэспублікі. Выразным акордам у афармленні калон гучыць працоўны рапарт мінчан юбілею. Горад-працоўнік дакладвае Радзіме: прамысловасць Мінска дэтрміноўва, 3 верасня, завяршыла заданне трох гадоў пяцігодкі па тэмпах росту аб'ёму вытворчасці і прадукцыйнасці працы.

Над калонай лозунг — «У імя чалавека, для шчасця народа». Шчасце кожнага працоўніка, поўны росквіт яго творчых сіл і здольнасцей — вышэйшая мэта Камуністычнай партыі, грамадства развітога сацыялізму. Паспяховае развіццё эканомікі, стварэнне за гады апошніх пяцігодкаў велізарнага вытворчага патэнцыялу забяспечвае пастаяннае павышэнне жыццёвага ўзроўню народа.

Па плошчы ідуць машыны з велізарнымі «цюльпанамі», якія раскрываюцца перад трыбунамі. У іх — розныя тавары народнага спажывання, што выпускаюць прамысловыя прадпрыемствы.

«Ператворым Мінск у горад высокапрадукцыйнай працы, высокай культуры і ўзорнага парадку» — гэтым заклікам завяршаецца шчасце працоўных Ленінскага раёна.

На плошчы — працоўнікі Фрунзенскага раёна. У калонах ідуць з чырвонымі бантамі на грудзях камуністы 70-х гадоў — наследнікі слаўнай кагорты ленінскай гвардыі, якая вызначыла для сябе адну галоўную прывілею — заўсёды быць наперадзе, на самых цяжкіх участках.

Дэманстранты скандуюць: «Слава КПСС!», «Слава Кампартыі Беларусі!».

Перамогу ленінскай нацыя-

нальнай палітыкі славяць працоўныя Цэнтральнага раёна. Горда лунаюць лозунгі: «СССР — краіна дружбы народаў» і «Саюз непарушны рэспублік свабодных». Велізарныя фатаграфіі запрашаюць у падарожжа ў сталіцы саюзных рэспублік.

Масавыя гімнастычныя выступленні фізкультурнікаў закончылі ўслаўленнем дружбы і братэрства савецкіх народаў. Перад канструкцыйнай Маскоўскага Крамля на расквечанай клумбе вырысваецца дарагое ўсім слова «Ленін». Выконваецца кантата аб вялікім правадзіру. На плошчы гучаць здравіцы: «Партыі Леніна — слава!», «Савецкаму народу — слава!», «Радзіме — слава!». Рэхам адгукваецца трохразовае «Слава! Слава! Слава!».

Гучаць сігналы спадарожніка Зямлі. Па плошчы рухаецца макет арбітальнага навукова-даследчага комплексу «Салют-6» — «Саюз», у якім разам з прадстаўнікамі іншых народаў СССР, брацкіх краін сацыялізму працавалі і пасланцы Беларусі — двойчы Герой Савецкага Саюза Пётр Клімук і Герой Савецкага Саюза, удзельнік самага працяглага касмічнага палёту Уладзімір Кавалёнак. Дэманстранты горада вітаюць праслаўленых лётчыкаў-касманаўтаў, якія знаходзяцца на трыбуне.

Дасягненні беларускай культуры, мастацтва, народнай творчасці — тэма афармлення наступнай калоны, якая праходзіць міма трыбун. Аб багатым культурным жыцці рэспублікі расказваюць афішы, фрагменты спектакляў, выступленні ўдзельнікаў мастацкай сама-

цень устаноў, звыш 33 тысяч вучоных, якія працуюць на магістральных напрамках навукі. Напярэдадні свята за поспехі ў развіцці савецкай навукі, эканомікі і культуры, падрыхтоўцы высокакваліфікаваных навуковых кадраў і ў сувязі з 50-годдзем з дня ўтварэння Акадэміі навук БССР узнагароджана ордэнам Леніна.

Гучаць сігналы спадарожніка Зямлі. Па плошчы рухаецца макет арбітальнага навукова-даследчага комплексу «Салют-6» — «Саюз», у якім разам з прадстаўнікамі іншых народаў СССР, брацкіх краін сацыялізму працавалі і пасланцы Беларусі — двойчы Герой Савецкага Саюза Пётр Клімук і Герой Савецкага Саюза, удзельнік самага працяглага касмічнага палёту Уладзімір Кавалёнак. Дэманстранты горада вітаюць праслаўленых лётчыкаў-касманаўтаў, якія знаходзяцца на трыбуне.

Дасягненні беларускай культуры, мастацтва, народнай творчасці — тэма афармлення наступнай калоны, якая праходзіць міма трыбун. Аб багатым культурным жыцці рэспублікі расказваюць афішы, фрагменты спектакляў, выступленні ўдзельнікаў мастацкай сама-

нальнай палітыкі славяць працоўныя Цэнтральнага раёна. Горда лунаюць лозунгі: «СССР — краіна дружбы народаў» і «Саюз непарушны рэспублік свабодных». Велізарныя фатаграфіі запрашаюць у падарожжа ў сталіцы саюзных рэспублік.

Масавыя гімнастычныя выступленні фізкультурнікаў закончылі ўслаўленнем дружбы і братэрства савецкіх народаў. Перад канструкцыйнай Маскоўскага Крамля на расквечанай клумбе вырысваецца дарагое ўсім слова «Ленін». Выконваецца кантата аб вялікім правадзіру. На плошчы гучаць здравіцы: «Партыі Леніна — слава!», «Савецкаму народу — слава!», «Радзіме — слава!». Рэхам адгукваецца трохразовае «Слава! Слава! Слава!».

Міма трыбун рухаюцца макет паравоза, цяплюшкі, у якіх прыбывалі сюды пасланцы ўсіх народаў СССР. Транспаранты гавораць: «1944 год — адноўлена ў Мінску 21 прадпрыемства!», «1945 год — 56 прадпрыемстваў працуюць у Мінску!». Цяпер у рэспубліцы дзейнічае 1 700 прадпрыемстваў.

На святочную плошчу ўступаюць перадавікі і наватары вытворчасці Заводскага раёна. Афармленне калоны прысвечана пасляваеннаму перыяду аднаўлення і развіцця эканомікі рэспублікі.

Міма трыбун рухаюцца макет паравоза, цяплюшкі, у якіх прыбывалі сюды пасланцы ўсіх народаў СССР. Транспаранты гавораць: «1944 год — адноўлена ў Мінску 21 прадпрыемства!», «1945 год — 56 прадпрыемстваў працуюць у Мінску!». Цяпер у рэспубліцы дзейнічае 1 700 прадпрыемстваў.

На святочную плошчу ўступаюць перадавікі і наватары вытворчасці Заводскага раёна. Афармленне калоны прысвечана пасляваеннаму перыяду аднаўлення і развіцця эканомікі рэспублікі.

Міма трыбун рухаюцца макет паравоза, цяплюшкі, у якіх прыбывалі сюды пасланцы ўсіх народаў СССР. Транспаранты гавораць: «1944 год — адноўлена ў Мінску 21 прадпрыемства!», «1945 год — 56 прадпрыемстваў працуюць у Мінску!». Цяпер у рэспубліцы дзейнічае 1 700 прадпрыемстваў.

На святочную плошчу ўступаюць перадавікі і наватары вытворчасці Заводскага раёна. Афармленне калоны прысвечана пасляваеннаму перыяду аднаўлення і развіцця эканомікі рэспублікі.

Міма трыбун рухаюцца макет паравоза, цяплюшкі, у якіх прыбывалі сюды пасланцы ўсіх народаў СССР. Транспаранты гавораць: «1944 год — адноўлена ў Мінску 21 прадпрыемства!», «1945 год — 56 прадпрыемстваў працуюць у Мінску!». Цяпер у рэспубліцы дзейнічае 1 700 прадпрыемстваў.

На святочную плошчу ўступаюць перадавікі і наватары вытворчасці Заводскага раёна. Афармленне калоны прысвечана пасляваеннаму перыяду аднаўлення і развіцця эканомікі рэспублікі.

Міма трыбун рухаюцца макет паравоза, цяплюшкі, у якіх прыбывалі сюды пасланцы ўсіх народаў СССР. Транспаранты гавораць: «1944 год — адноўлена ў Мінску 21 прадпрыемства!», «1945 год — 56 прадпрыемстваў працуюць у Мінску!». Цяпер у рэспубліцы дзейнічае 1 700 прадпрыемстваў.

На святочную плошчу ўступаюць перадавікі і наватары вытворчасці Заводскага раёна. Афармленне калоны прысвечана пасляваеннаму перыяду аднаўлення і развіцця эканомікі рэспублікі.

Міма трыбун рухаюцца макет паравоза, цяплюшкі, у якіх прыбывалі сюды пасланцы ўсіх народаў СССР. Транспаранты гавораць: «1944 год — адноўлена ў Мінску 21 прадпрыемства!», «1945 год — 56 прадпрыемстваў працуюць у Мінску!». Цяпер у рэспубліцы дзейнічае 1 700 прадпрыемстваў.

На святочную плошчу ўступаюць перадавікі і наватары вытворчасці Заводскага раёна. Афармленне калоны прысвечана пасляваеннаму перыяду аднаўлення і развіцця эканомікі рэспублікі.

Міма трыбун рухаюцца макет паравоза, цяплюшкі, у якіх прыбывалі сюды пасланцы ўсіх народаў СССР. Транспаранты гавораць: «1944 год — адноўлена ў Мінску 21 прадпрыемства!», «1945 год — 56 прадпрыемстваў працуюць у Мінску!». Цяпер у рэспубліцы дзейнічае 1 700 прадпрыемстваў.

На святочную плошчу ўступаюць перадавікі і наватары вытворчасці Заводскага раёна. Афармленне калоны прысвечана пасляваеннаму перыяду аднаўлення і развіцця эканомікі рэспублікі.

Міма трыбун рухаюцца макет паравоза, цяплюшкі, у якіх прыбывалі сюды пасланцы ўсіх народаў СССР. Транспаранты гавораць: «1944 год — адноўлена ў Мінску 21 прадпрыемства!», «1945 год — 56 прадпрыемстваў працуюць у Мінску!». Цяпер у рэспубліцы дзейнічае 1 700 прадпрыемстваў.

На святочную плошчу ўступаюць перадавікі і наватары вытворчасці Заводскага раёна. Афармленне калоны прысвечана пасляваеннаму перыяду аднаўлення і развіцця эканомікі рэспублікі.

Міма трыбун рухаюцца макет паравоза, цяплюшкі, у якіх прыбывалі сюды пасланцы ўсіх народаў СССР. Транспаранты гавораць: «1944 год — адноўлена ў Мінску 21 прадпрыемства!», «1945 год — 56 прадпрыемстваў працуюць у Мінску!». Цяпер у рэспубліцы дзейнічае 1 700 прадпрыемстваў.

ордэнаў Кастрычніцкай Рэвалюцыі і Дружбы народаў. Імі Радзіма адзначыла працоўную і ратную доблесць беларускага народа, яго вялікі ўклад у стварэнне і ўмацаванне першай у свеце сацыялістычнай дзяржавы — Саюза ССР. Уздоўж Цэнтральнага сквера — партрэты заснавальнікаў марксізму-ленінізму, кіраўнікоў Камуністычнай партыі і Савецкага ўрада.

...10 гадзін. На ўрадавую трыбуну падымаетца кіраўнік дэлегацыі сталіцы нашай Радзімы горада-героя Масквы — член Палітбюро ЦК КПСС, першы сакратар МГК КПСС В. Грышын, кіраўнік дэлегацыі РСФСР — старшыня Прэзідыума Вярхоўнага Савета РСФСР М. Ясноў, кіраўнік дэлегацыі горада-героя Ленінграда — старшыня Ленінградскага гарвыканкома Л. Зайкоў, кіраўнік дэлегацыі Украінскай ССР — Старшыня Прэзідыума Вярхоўнага Савета Украінскай ССР А. Ватчанка, кандыдат у члены Палітбюро ЦК КПСС, першы сакратар ЦК КП Беларусі П. Машэраў, Старшыня Прэзідыума Вярхоўнага Савета Беларускай ССР І. Палякоў, Старшыня Савета Міністраў Беларускай ССР А. Аксёнаў, кіраўнікі дэлегацый Узбекістана, Казахстана, Грузіі, Азербайджана, Літвы, Малдавіі, Латвіі, Кіргізіі, Таджыкістана, Арменіі, Туркменіі, Эстоніі.

Разам з імі — члены і кандыдаты ў члены Бюро ЦК КП Беларусі У. Бровікаў, В. Гвоздзеў, Ю. Колакалаў, А. Кузьмін, М. Лагір, У. Мікуліч, У. Міцкевіч, Я. Нікулкін, М. Полазаў, Л. Фірысанаў, В. Шавялуха, І. Якушаў, У. Лабанок, К. Платонаў, Н. Сняжкова, намеснікі Старшыні Савета Міністраў БССР, кіраўнікі абласцей і горада-героя Мінска, военачальнікі, знатныя людзі рэспублікі.

На плошчу выязджае камандуючы войскамі Чырванасцяжнай Беларускай вайсковай акругі генерал-палкоўнік танкавых войскаў М. Зайцаў. Яму насустрач накіроўваецца камандуючы парадом — начальнік Мінскага гарнізона, першы на-

рыць прамову. Ад імя і па даручэнню Цэнтральнага Камітэта Кампартыі Беларусі і ўрада рэспублікі ён горада і сардэчна вітае і віншуе з 60-годдзем Беларускай ССР і Кампартыі рэспублікі воінаў акругі, гасцей, працоўных чатырыжды ардэнаноснай Савецкай Беларусі і горада-героя Мінска, ветэранаў рэвалюцыі, грамадзянскай і Вялікай Айчыннай войнаў, былых партызан і падпольшчыкаў.

Пасля прамовы камандуючага над плошчай зноў разнасіцца магутнае «Ура!». Яно зліваецца з залпамі артылерыйскага салюта. Аркестр выконвае дзяржаўныя гімны Савецкага Саюза і Беларускай ССР. Пачынаецца парад войскаў Мінскага гарнізона.

Рад за радам, у строгім раўненні, праходзяць уздоўж трыбун доблесныя абаронцы Айчыны. Ідуць генералы і афіцэры, прапаршчыкі і салдаты, старшыні і курсанты, юныя сувораўцы.

Змаўкаюць мелодыі ваенных маршаў, і над плошчай гучыць заклікальны голас фанфар. Яны запрашаюць да ўрачыстага шэсця працоўных горада-героя Мінска.

Па праспекту праязджаюць адкрытыя легкавыя машыны з ветэранамі партыі, рэвалюцыі і грамадзянскай вайны, героямі першых пяцігодкаў. Юнацтва гэтых мужных людзей супала з юнацтвам Краіны Саветаў, з маладосцю нашай рэспублікі. Іх пакаленню выпала цяжкае абшчаслівае права ўзяць над планетай рэвалюцыйны сцяг, быць першапраходцамі вялікай камуністычнай будоўлі.

Афармленне галаўной калоны расказвае аб тым, як нараджалася ўлада Саветаў, аб вялікім подзвігу ленінскай партыі камуністаў. Уздоўж трыбун рухаюцца аўтамашыны з партрэтамі У. І. Леніна, макетами тэкстаў першых дэкрэтаў Савецкай улады.

Перад святочнымі трыбунамі разгортваецца парад сцягоў і ўзнагарод, якіх удастоены рэспубліка і яе вобласці. Ён сімвалізуе шматлікія працоў-

на святочную плошчу ўступаюць перадавікі і наватары вытворчасці Заводскага раёна. Афармленне калоны прысвечана пасляваеннаму перыяду аднаўлення і развіцця эканомікі рэспублікі.

Міма трыбун рухаюцца макет паравоза, цяплюшкі, у якіх прыбывалі сюды пасланцы ўсіх народаў СССР. Транспаранты гавораць: «1944 год — адноўлена ў Мінску 21 прадпрыемства!», «1945 год — 56 прадпрыемстваў працуюць у Мінску!». Цяпер у рэспубліцы дзейнічае 1 700 прадпрыемстваў.

Пано, маляўнічыя транспа-

Редакцыя журнала «Патрыот» і весь яго авторскі актыв сэр-дечно поздравляюць каллектыў Беларускага общества «Радзіма» і всех сотрудников редак-ции газеты «Голас Радзімы», а с ними і весь беларусскі на-род с новым, 1979 годам!

Желаем всем вам добраго здароўя, личнога і сямейнаго благополучия, дальнейших успе-хов в борьбе за прочный мир.

Пусть же год 1979 будет год-дом счастья и мира. Пусть мир-ное солнце всегда сияет над нашей Родиной и над всей планетой.

С Новым годом, дорогие друзья!

Главный редактор журнала «Патрыот» Е. ЧЕНЦОВА.

Бельгия.

Дарагія сябры!

Прыміце ад чытачоў бібліятэкі імя М. Някрасава самыя сардэчныя віншаванні з Новым годам!

Шчыра жадаем вам моцнага здароўя, шчасця і новых поспехаў у барацьбе за мір і ўмацаванне дружбы паміж народамі нашай планеты. Няхай новы, 1979 год будзе добрым і светлым для ўсіх працоўных міру!

Аўстралія.

Недавно члены нашего Русского народного клуба торжественно отметили 60-летие образования Белорусской Советской Социалистической Республики. На вечере, кроме членов клуба, присутствовало много гостей. Среди них были и представители американской организации борцов за мир.

Мы тщательно готовились к этому празднику, и он прошел очень хорошо. Несколько членов клуба выступили перед присутствующими и рассказали о Белоруссии, о ее истории, культуре, современной жизни. Были показаны кинофильмы, затем члены клуба своими силами дали хороший концерт. Все присутствующие на празднике с большой благодарностью встретили приветствие от постоянного представительства Белорусской ССР при Организации Объединенных Наций, поступившее как раз в день нашего праздника.

Председатель Русского народного клуба города Кливленда.

А. ДОРОФЕЕВ.

США.

Ад імя праўлення і членаў таварыства «Месяц» віншуюць Беларускае таварыства «Радзіма» і рэдакцыю газеты «Голас Радзімы» са слаўным юбілеем Беларускай рэспублікі і з Новым годам. Шчасця і новых поспехаў вам, дарагія землякі! Няхай мацнеюць культурныя сувязі з суайчыннікамі за рубяжом! Няхай у 1979 годзе наша Радзіма стане яшчэ прыгажэйшай!

Член праўлення таварыства «Месяц» М. ХАМЯКОўСКАЯ-ФОЛКЕРТМА.

Галандыя.

Сардэчна віншуюць са святам! Жадаем моцнага здароўя і шчасця ў жыцці. Мы ганарымся вашымі поспехамі. У гэты святочны дзень нашы думкі і сэрцы з вамі.

Стэла і Уладзімір ДУБІНА. ЗША.

Члены праўлення аддзела Саюза савецкіх грамадзян у Бельгіі горада Шарлеруа сардэчна віншуюць вас і ўвесь беларускі народ з новым, 1979 годам, а таксама са слаўным юбілеем—60-годдзем БССР і Кампартыі Беларусі!

Жадаем вам, дарагія суайчыннікі, шчасця, здароўя, вялікіх поспехаў, а роднай Беларусі і яе праціватому народу — далейшага росквіту.

Сакратар аддзела ССР г. Шарлеруа М. ГАРОХ.

Бельгія.

Шчыра віншуюць Беларускае таварыства «Радзіма» і рэдакцыю газеты «Голас Радзімы» са знамянальнымі святам—60-годдзем утварэння Беларускай Савецкай Сацыялістычнай Рэспублікі. Жадаем поспехаў у вашай высакароднай працы. Няхай мацнеюць мір і дружба на нашай планеце!

Сям'я КУПЕРУС-МАРЧАНКА.

Галандыя.

Сардэчна віншую беларускі народ з Новым годам і 60-годдзем утварэння БССР! Ад усёй душы жадаю маім землякам шчаслівага і мірнага жыцця ў вялікай сям'і народаў СССР.

Красуйся і вятней, мая родная Беларусь!

А. ЕМЯЛЬЯНАВА.

ФРГ.

Сардэчна віншуюць рэдакцыю газеты «Голас Радзімы» і ў яе асобе ўвесь беларускі народ з 60-годдзем утварэння БССР і з новым, 1979 годам. Жадаем вам усім міру, далейшых поспехаў у развіцці сацыялізму! Няхай мацнеюць добрыя адносіны паміж народамі СССР і ЗША!

Яўгенія і Рыгор МЯЖОХАВЫ.

ЗША.

Ад імя аддзела Федэрацыі рускіх канадцаў г. Вініпега віншуюць калектыў Беларускага таварыства «Радзіма» з Новым годам! Мы за рубяжом высока цэннім яго дзейнасць. Вашы сардэчныя адносіны да суайчыннікаў, цёплыя прыёмы на Радзіме мы будзем помніць заўсёды! Спадзяёмся, што нашы цесныя сяброўскія сувязі будуць яшчэ больш умацоўвацца і ў новым годзе.

Старшыня аддзела ФРК С. ЧАРКАС.

Канада.

Віншую калектыў рэдакцыі газеты «Голас Радзімы» з Новым годам! Няхай новы год будзе шчаслівым, радасным і цікавым!

Няхай ва ўсім вам спадарожнічае поспех!

С. ГУРЭВІЧ.

ЗША.

АКАДЭМІ НАВУК БССР — ПАЎСТАГОДДЗЯ

Акурат на той дзень, калі Беларуска ССР і Камуністычная партыя Беларусі адзначалі сваё 60-годдзе, выпаў юбілей і Акадэміі навук БССР. Ёй — паўстагоддзя. У сувязі з гэтай знамянальнай датай і за поспехі ў развіцці савецкай навукі, эканомікі і культуры, падрыхтоўцы высокакваліфікаваных навуковых кадраў Акадэмія навук Беларускай ССР узнагароджана ордэнам Леніна.

Прэзідэнту акадэміі Мікалаю Барысевічу і акадэміку-сакратару Аддзялення фізіка-матэматычных навук Федару Федараву прысвоена званне Героя Сацыялістычнай Працы з уручэннем ордэна Леніна і залатога медаля «Серп і Молат».

ДУМКІ І ЎРАЖАННІ НАШЫХ ГАСЦЕЙ

СЯБРУЕМ І СПАБОРНІЧАЕМ

Рэспублікі нашы — дзве сястры. І не толькі геаграфічныя ўмовы прычына гэтаму. Нас яднае гісторыя і культура. Заўсёды мы дапамагалі адна адной — і ў гады станаўлення Савецкай улады, і ў час вайны, і ў мірнай працы. Памятаю свой першы прыезд у Гомель. Было гэта адразу пасля вайны. Я займаўся тады партыйнай работай у Чарнігаўскай вобласці, якая

спаборнічала з Гомельскай. Пры падвядзенні вынікаў па многіх паказчыках нашы сапернікі выйшлі наперад. Неўзабаве ўкраінская дэлегацыя атрымала запрашэнне наведаць гаспадаркі на Гомельшчыне. Час быў тады цяжкі, хлеба ўдосталь не елі. Сустрэлі нас вельмі сардэчна.

Я даволі часта бываю ў Гомелі і зараз. Мне падабаецца

гэты горад, там у мяне добрыя сябры.

У дні вялікіх святаў на Беларусі хачу перадаць гасцін-наму беларускаму народу віншаванні сястры-Украіны. Добрабыту і поспехаў вам!

Мікалай БАРЫСЕНКА, сакратар Цэнтральнага Камітэта Камуністычнай партыі Украіны.

ЗНОЎ БАЧУ БЕЛАРУСЬ

— Зноў бачу Беларусь, — былі першыя словы Мелітона Кантарыя, калі самалёт з грузінскай дэлегацыяй прыземліўся ў мінскім аэрапорце.

Імя гэтага чалавека ўвайшло ў гісторыю. У маі 1945 года ён, малады пехацінец, разам з сябрам узняў над рэйхстагам сцяг Перамогі.

— Мелітон Варламавіч, — пацікавілася я, — калі ж вы ўпершыню пабывалі на нашай зямлі?

— У самым пачатку вайны, калі я разам з часцямі Савецкай Арміі апынуўся ў Віцебску. Жорсткія баі ішлі на вуліцах горада.

— А пасля вайны вы бачылі Віцебск?

— На жаль, не давялося. Але хачу з'ездзіць. Такая думка ўмацавалася пасля таго, як я ўбачыў, наколькі беражліва захоўваюць на беларускай зямлі памяць аб загінуўшых, аб тых, хто яе абараняў. Мяне глыбока ўзрушыла наведанне Брэсцкай крэпасці, музея Вялікай Айчыннай вайны. Я разглядаў у музеі здымкі ваенных гадоў і сустракаў на іх знаёмых мне людзей.

— Мелітон Варламавіч, ці такой уяўлялі вы сталіцу нашай рэспублікі?

І НАША РАДАСЦЬ...

Беларусь і Літва спрадвеку мелі цесныя сувязі. І сёння свята беларускага народа — радасць і для нас. Нашы народы аб'ядноўваюць не толькі агульныя рэкі і лясы, сумежныя палі, 700 кіламетраў граніцы.

Сваяцтва наша большае: яно мацнела ў сумеснай барацьбе за светлую будучыню. Нас аб'ядноўвае гісторыя.

А сёння дружба, народжаная і загартаваная ў баях, набыла новы кірунак. Маючы агульныя

мэты, мы больш паспяхова вырашаем свае мірныя задачы: спаборнічаем, вучымся адзін у аднаго, дапамагаем.

15 гадоў назад упершыню працоўныя Мінска і Вільнюса заключылі дагавор на працоўнае саперніцтва. Як з таго часу мы пабагацелі духоўна! Думаю, што пра гэта шмат маглі б расказаць, напрыклад, швачка Вільнюскага вытворчага аб'яднання «Лелія» Алітэ Лаўчэне і швачка з Мінска Нэлэ Клімовіч,

— Многа чытаў аб Мінску, бачыў кінафільмы, слухаў расказы сяброў. Маё ўяўленне пацвердзілася.

— Які падарунак вы павезяце дадому як памяць аб Беларусі?

— Гэта будзе незвычайны падарунак — яблыкі. Іх дала мне старая жанчына, калі даведлася, што я і ёсць «той самы салдат з Берліна». Яна перакладвала мне са свайго вясковага кошыка духмяныя антонаўкі, і я не мог адмовіцца. Ніколі не забуду той сустрэчы.

Гутарку вяла Т. АНТОНАВА.

ЯДНАЮЦЬ ГЛЫБОКІЯ СІМПАТЫ

Мы прыехалі ў Мінск, калі беларуская сталіца рыхтавалася да свята. У горадзе панавала ажыўленне, ён выглядаў надзвычай урачыстым, быў па-святочнаму прыбраны.

Упершыню я прыязджаў сюды ў 1974 годзе. З таго часу Мінск вельмі змяніўся, стаў яшчэ прыгажэйшым. У горадзе надзвычай высокімі тэм-памі вядзецца жыллёвае будаўніцтва. Прыяду такі прыклад. Калі ў мінулы раз мы ехалі па Маскоўскай шашы на Курган Славы, то злева пры выездзе з Мінска бачылі толькі адзін дом. Цяпер вырас цэлы мікрараён. Архітэктура будынкаў, цэлых ансамбляў арыгінальная, непаўторная.

Польскі і беларускі народ у

многім звязаны агульнай гісторыяй, агульнай барацьбой супраць нямецка-фашысцкіх захопнікаў у гады другой сусветнай вайны. Нарэшце, нас проста яднаюць глыбокія ўзаемныя сімпатыі. Дружба паміж нашымі народамі пастаянна ўмацоўваецца.

У нас, у Плоцку напрыклад, паспяхова выступілі артысты народнага ансамбля песні і танца з Мінска. А самадзейныя артысты, якія прадстаўляюць мазавецкія нафтапрацоўчыя прадпрыемствы, мелі магчымасць пазнаёміцца з нашым мастацтвам беларускіх гледачоў. Выступалі тут і прадстаўнікі Дома культуры горада Кутне. Балельшчыкі з задавальненнем глядзелі гульні мінскай футбольнай каманды «Дынама»

і каманды «Трактар» па настольнаму тэнісу. А мінчане маглі ацаніць майстэрства польскіх спартсменаў з плоцкага спартыўнага таварыства «Вісла».

Супрацоўнічаюць таксама калектывы прадпрыемстваў Мінскай вобласці і Плоцкага ваяводства. Абменьваюцца вопытам работы ваш інстытут механізацыі і электрыфікацыі сельскай гаспадаркі і наш політэхнічны ў Плоцку. А гаспадаркі нашага ваяводства падтрымліваюць кантакты з калгасамі і саўгасамі Мінскай вобласці.

Эдвард ШМІТ, сакратар Плоцкага ваяводскага камітэта Польскай аб'яднанай рабочай партыі.

СУСТРЭЧЫ З ЗЕМЛЯКАМІ

На ўрачыстасці з нагоды юбілею рэспублікі і Кампартыі Беларусі я прыехаў разам са сваімі сябрамі-касманаўтамі Валынцінай Нікалаевай-Церашковай, Пятром Клімуком і Аляксандрам Іванчэнкавым. Пабываў дома ў вёсцы Белае Крупскага раёна.

Закончыўшы два месяцы назад работу ў космасе і ступіўшы на родную зямлю, мы з Сашам Іванчэнкавым асэнсоўваем не толькі зробленае намі, але і саміх сябе. І, вядома, сёння я, выхадзец з глухога кутка Міншчыны, не магу не думаць пра тое, што беларускі народ, роўны сярод роўных у Саюзе Саветаў, дасягнуў такога эканамічнага, культурнага і духоўнага ўзроўню, што яго прадстаўнікі нароўні з іншымі могуць працаваць у любой галіне, у тым ліку і ў космасе.

Часам успамінаецца мне той дзень, калі дваццаць гадоў назад я ўпершыню ўбачыў поезд, які вёз мяне ў Ленінград на

вучобу, з чаго, уласна кажучы, усё і пачалося. А свой родны куток не магу забыць, прыязджаю дадому кожны год, і кожны раз мяне глыбока ўражваюць прыемныя навіны ў маёй вёсцы, маім раёне, маёй рэспубліцы. Тады з новай сілай

узнікае пачуццё горадасці за сваіх землякоў і мацнее жаданне працаваць яшчэ лепш на карысць нашай Радзімы.

Палкоўнік Уладзімір КАВАЛЕНАК, лётчык-касманаўт СССР, Герой Савецкага Саюза.

У. КАВАЛЕНАК на плошчы Перамогі ў Мінску.

Даклад таварыша П. МАШЭРАВА

[Працяг. Пачатак на 3-й стар.]

Наш юбілей — гэта сьвята перамогі свабоднай працы. Разнаволішы чалавека сацыяльна, эканамічна і духоўна, сацыялізм даў высокі тып грамадскай арганізацыі працы, усё больш інтэнсіўна ператварае яе ў працу асаблівай уласцівасці, працу, якая напоўнена творчасцю і наватарствам, становіцца першай жыццёвай патрэбнасцю і вышэйшым праяўленнем свабоды, здольнасцей і талентаў асобы. Ва ўмовах сацыялізму, у горане такой працы ў нас сфарміраваліся, вырасталі і загартаваліся тысячы выдатных працаўнікоў — творцаў усяго здзейсненага на гераічнай савецкай зямлі, для якіх працаваць сумленна, умела і вынікова, працаваць прыгожа, каб праца ўзвышала цябе і ўпрыгожвала жыццё іншых, — стала нормай, сутнасцю жыццёвай пазіцыі. І мы бачым сваю першачарговую задачу ў тым, каб, удасканальваючы арганізацыю працы і вытворчасці, паўней і лепш выкарыстоўваючы новую тэхніку і тэхналогію, павышаючы майстэрства кожнага, рабіць працу на ўсіх участках народнай гаспадаркі сапраўды творчай, сапраўды наватарскай у яе прамым і ўзвышаным сэнсе. Мы хочам і робім усё для таго, каб скрозь і ўсюды, у любым працоўным калектыве штодзённа і штогадзінна нарошчвалася ёмістасць маральнага зместу працы, культуры адносін людзей, усяго нашага быцця, каб заўсёды і ва ўсім панавала маральная бездарнасць думак і дзеянняў савецкага чалавека. Тым самым мы яшчэ больш імкліва і грунтоўна рушым наперад агульнанародную справу станаўлення і ўсталявання камуністычных адносін да працы.

Вялікія дасягненні сацыялізму, савецкага ўкладу жыцця ярка праявіліся ў абліччы нашага чалавека, які ўсавяляе неадольную сілу камуністычнай перакананасці і актыўных ведаў, энергію наватарскага дзеяння, цеплыню душэўнай шчодрасці, маральную высакорасць. У любых умовах, наймаверна складаных і крайне цяжкіх, такіх, як штурм старога свету, проціборства з фашызмам, барацьба з пасляваеннай разрухай, уздым на якасна новыя вышыні эканомікі і культуры, тысячы і мільёны нашых людзей, «рэвалюцыйны мабільізаваныя і прызваныя», паказвалі і паказваюць узоры масавага рэвалюцыйнага, ратнага і працоўнага подзвігу. Героі бальшавіцкага тыпу, барацьбіты ленінскай загартоўкі абнаўляюць і адухатвараюць нашу зямлю. У сваю чаргу савецкая зямля нараджае сапраўды тытанаў стварэння. Іх велізарны сацыяльна-палітычны, працоўны, жыццёвы, маральны вопыт з'яўляецца сапраўды ленінскім універсітэтам выхавання савецкага характару, фарміравання савецкага стылю жыцця, школай палітычнай, ідэйна-маральнай загартоўкі сучасных і будучых пакаленняў нашага народа.

Гордасць і славу нашу складае рабочы клас рэспублікі — творца і дзеішча грандыёзных рэвалюцыйных пераўтварэнняў. Разам з гераічным рабочым класам краіны, з усім народам ён бліскуча ажыццявіў сацыялістычную індустрыялізацыю, стварыў магутны прамысловы-вытворчы патэнцыял, забяспечыўшы за гады Савецкай улады больш як двухсотразовае павелічэнне аб'ёму прамысловай вытворчасці ў Беларусі.

Дзякуючы яго працоўнаму подзвігу на геаграфічнай карце з'явіліся сотні індустрыяльных гігантаў, пераўтворана аблічча гэтага ўраўнаважанага індустрыяльнага цэнтру. Намаганні ўладарна ўпісаны дзесяткі прамысловых цэнтру. Намаганні ў нас створана сучасная індустрыя, якая, хутка развіваючыся як неад'емная частка адзіна-

га народнагаспадарчага комплексу краіны, уключае ў сябе магутную энергетыку, кваліфікаванае машынабудаванне і прыборабудаванне, хімію і нафтахімію, электратэхніку і радыёэлектроніку, іншыя галіны, што знаходзяцца на грэбні навукова-тэхнічнага прагрэсу. Аб'ём вытворчасці прадукцыі машынабудавання і металапрацоўкі ў параўнанні з 1940 годам павялічыўся ў 279 разоў, хімічнай і нафтахімічнай прамысловасці — у 719, электраэнергетыкі — у 96 разоў. У апошнія дзесяцігоддзі эканамічны патэнцыял рэспублікі падвойваецца кожныя сем гадоў.

Выступаючы на ўсіх этапах нашага руху наперад як найбольш паслядоўны носьбіт калектывізму, арганізаванасці і дысцыпліны, камуністычнага светапогляду, разам з развіццём і ўмацаваннем індустрыяльнай магутнасці рэспублікі пастаянна мяняўся і сам рабочы клас. Усавяляючы высокія годнасці самага рэвалюцыйнага, самага прагрэсіўнага класа нашага часу, цяперашні рабочы непараўнальна больш адукаваны, вырас інтэлектуальна і прафесіянальна. Атрымалі далейшае развіццё, напоўніліся новым зместам такія выдатныя яго ідэйна-маральныя рысы, як адданасць ідэалам Кастрычніка, заповітам Леніна, вернасць прынцыпам пралетарскага інтэрнацыяналізму, пачуцці таварыскасці і ўзаемадапамогі, асабістай адказнасці за лёс краіны.

Расшырыліся маштабы і ўзрасла дзейнасць непасрэднага ўплыву рабочых на ўсе бакі сацыялістычнага гаспадарання, арганізацыі вытворчасці і працы, кіравання справам і калектыву, справам грамадства. Рабочы клас, ажыццяўляючы вядучую ролю ў камуністычным будаўніцтве, выступае застольшчыкам барацьбы за новае, перадавое, дзейнічае і думае ў духу высокіх патрабаванняў часу, па-дзяржаўнаму шырока і маштабна, з выразным бачаннем перспектывы і веданнем шляхоў яе дасягнення.

Гонар і слава рабочаму класу — нашаму флагману, які высока нясе сцяг Вялікага Кастрычніка, сцяг наватарства і дзяржання, сцяг камуністычнай працы!

Нельга без захаплення гаварыць аб тых, хто самаадданай працай сваёй стварае аснову ўсяго існуючага на зямлі — вырошчвае збожжа. Са свабоднай працай нашага сялянства, арганізаванай на сацыялістычных асновах, з настойлівасцю і нязломнасцю сельскіх працаўнікоў у барацьбе за ажыццяўленне ленінскага кааператыўнага плана, аграрнага курсу партыі звязана сучасная навіна беларускай вёскі, яе сапраўды грандыёзныя пераўтварэнні. Савецкая ўлада, калгасны лад у кароткі гістарычны тэрмін назаўсёды вызвалілі нашу вёску ад кабалы і невучтва, збыднення і дэградацыі, узнялі яе да вышніх сацыяльна-эканамічнага і духоўнага прагрэсу.

У ходзе сацыялістычнага будаўніцтва створана занавана, на якасна іншай аснове матэрыяльна-тэхнічная база сельскай гаспадаркі, што дае магчымасць рэзка ўзняць прадукцыйнасць сялянскай працы.

Сельскагаспадарчая вытворчасць трывала становіцца на рэйкі інтэнсіфікацыі. Крайне бедныя ў мінулым беларускія землі, якія давалі яшчэ зусім нядаўна не больш як 7 цэнтнераў збожжавых з гектара, закаласіліся ўраджайнымі нівамі, шчодро ўзнагароджваючы працу земляроба высокай аддачай сельскагаспадарчай прадукцыі. Рэспубліка наблізілася да ўзроўню ў 30 цэнтнераў збожжа на круг, дзесяткі калгасаў і саўгасаў перасягнулі 40-цэнтнеравы рубж, кожны гектар нашых бульбяных планта-

цый даў сёлета па 180 цэнтнераў клубняў. У засеці Радзімы засыпана ў гэтым годзе збожжа амаль у 5 разоў больш, чым у 1965, да стала спажыўца пастаўлена 2 мільёны 340 тысяч тон беларускай бульбы. Узрасла прадукцыйнасць жывёлагадоўчага цэха рэспублікі, які рэалізуе цяпер больш як 4 мільёны тон малака, звыш 1 мільёна 100 тысяч тон мяса і каля 1,5 мільярда штук яек у год.

Маштабнасць пераўтварэнняў у вёсцы асабліва наглядна праяўляецца ў грандыёзным размаху работ на Палессі. На неаглядных прасторах некалі непраходных балот і багнаў з'явіліся ўрадлівыя нівы, лугі і паша, дзе вядзецца цяпер высокаінтэнсіўная сельскагаспадарчая вытворчасць, з кожным годам павялічваюцца аб'ёмы прадукцыі земляробства і жывёлагадоўлі. Тут пабудаваны сучасныя пасёлкі, прыкладзены дарогі, узведзены новыя прадпрыемствы, аснашчаныя па апошняму слову навукі і тэхнікі. Паспехі многіх палескіх калгасаў і саўгасаў у развіцці эканомікі, культуры, іх дасягненні ў сацыяльнай сферы адпавядаюць самым высокім эталонам і вядомым ўсёй рэспубліцы. Наступленне на палескую цаліну працягваецца. І ў недалёкай будучыні гэты край будзе даваць аднаго толькі мяса столькі, колькі даюць яго цяпер калгасы і саўгасы ўсёй рэспублікі.

Галоўнае наша дасягненне ў вёсцы ў тым, што сацыялізм, савецкі ўклад жыцця, калектывізм праца змянілі саміх сялян, іх сацыяльнае аблічча, іх псіхалогію. Наш земляроб мае сёння першакаласную тэхніку, у корані змяніўся характар яго працы. Вядучай сілай сучаснай вёскі стала шматтысячная армія механізатараў і спецыялістаў. Вырасла нямала сапраўдных майстроў земляробства і жывёлагадоўлі, работнікаў, якія спалучаюць у сабе сучасную прафесіянальную падрыхтоўку з высокім ідэйна-палітычным і культурным узроўнем. У іх творчай працы ўсё шырэй праяўляюцца наватарства і дзяржанне, усё паўней раскрываюцца таленты і здольнасці нашых людзей. Расце самасвядомасць сельскіх працаўнікоў, расшыраецца іх палітычная актыўнасць, іх зацікаўленасць у паспяховай рэалізацыі планаў партыі, накіраваных на далейшы прагрэс прадукцыйных сіл, удасканаленне грамадскіх адносін, развіццё і ўзбагачэнне ўсяго ўкладу жыцця сучаснай вёскі.

Гонар і слава працаўнікам палёў і ферм, якія самааддана змагаюцца за ператварэнне сельскай гаспадаркі ў высокаразвіты, перадавы сектар нашай эканомікі!

Цёплыя словы ўдзячнасці шлём мы сёння інтэлігенцыі — актыўнай творчай сіле савецкага народа, якая аддае сваю працу і талент вялікай справе камуністычнага будаўніцтва, тым, хто поплеч з рабочым класам і калгасным сялянствам развівае эканоміку, рухае наперад навукі, распрацоўвае новую тэхніку і тэхналогію, ахоўвае здароўе людзей, вучыць і выхоўвае падростаючыя пакаленні, стварае духоўныя каштоўнасці.

Агульнапрызнаная і высакородная роля нашай інтэлігенцыі, якая вырасла з глыбін народна, у ажыццяўленні культурнай рэвалюцыі, у тым, што ў рэспубліцы, як і ва ўсёй краіне Савецкай, завершаны пераход да ўсеагульнага сярэдняга адукацыйнага моладзі, у тым, што Беларусь цяпер стала адным з буйных навуковых і культурных цэнтру краіны, які ўносіць усёўзрастаючы ўклад у агульнасаюзную скарбніцу матэрыяльных і духоўных багаццяў. Гэта па заслугах ацэнена нашай партыяй і Савецкім урадам, якія ўдастоілі Акадэмію навук

БССР вышэйшай узнагароды Радзімы — ордэна Леніна.

Шэсць савецкіх дзесяцігоддзяў — гэта гады нястомнай працы ўсіх атрадаў нашай творчай інтэлігенцыі, гады небылага росквіту культуры беларускага народа, гады няўхільнага ўзбагачэння яго духоўнага жыцця. Наш народ любіць і цэніць сваіх пісьменнікаў і мастакоў, работнікаў тэатра і кіно, якія дапытваюцца розуму, талентам сваім ствараюць творы, што ярка адлюстроўваюць грандыёзныя здзяйсненні нашага часу. Усенародная ўдзячнасць дзеячам літаратуры і мастацтва за іх высокаадказныя адносіны да выканання важнейшай агульнапартыйнай справы — узбагачэння інтэлектуальнага патэнцыялу нашага народа, да вырашэння гуманнейшай з задач — фарміравання гарманічна развітой, духоўна багатай асобы.

Найвялікшай заваёвай сацыялізму, характэрнай рысай савецкага ўкладу жыцця, уражальна адлюстраваных чаканнай мовай Асноўнага Закона нашай дзяржавы, з'яўляюцца клопаты грамадства аб усеаковым развіцці савецкага чалавека, аб павышэнні яго дабрабыту, аб яго найлепшым жыццёўладкаванні. У імя гэтага развіваецца эканоміка, дакладна вызначаецца яе глыбока сацыяльная накіраванасць.

На аснове дынамічнага росту грамадскай вытворчасці, асабліва характэрнага для апошняга, шостага дзесяцігоддзя, радасным зрухі адбыліся ў жыццёвым узроўні народа. Нацыянальны даход рэспублікі за гэты час падвоіўся, рэальныя даходы ў разліку на душу насельніцтва павялічыліся ў 1,6 раза, сярэднемесячная заробатная плата рабочых і служачых — на 45 працэнтаў, а аплата працы калгаснікаў — у 1,9 раза. У два разы ўзраслі грамадскія фонды спажывання. За апошнія дваццаць гадоў кожны другі жыхар рэспублікі справіў наваселле. Толькі за дзевяты і два гады гэтай пяцігодкі ўведзена ў дзеянне жылых дамоў у 2,5 разоў больш, чым за ўвесь даваенны перыяд.

Словам, у поўнай меры збываецца прадбачанне вялікага Леніна, што «толькі сацыялізм дасць магчымасць шырока распаўсюдзіць і належным чынам падпарадкаваць грамадскую вытворчасць і размеркаванне прадуктаў па навуковых меркаваннях адносна таго, як заробіць жыццё ўсіх працоўных найбольш лёгкім, дастаўляючым ім магчымасць дабрабыту».

У гіганцкім узлёце эканомікі і культуры рэспублікі, у пераўтварэнні і абнаўленні нашай старажытнай зямлі, ва ўсталяванні савецкага ўкладу жыцця — пераможная сіла ідэй Вялікага Кастрычніка, неадольная творчая моцнасць вызваленай працы, стваральная магутнасць ленінскай дружбы ўсіх нацый і народнасцей Саюза ССР.

Беларускі народ добра ведае, што ўсё, чым мы багаты, усё, чым мы ганарымся, — вынік жыватворнай сілы сацыялізму, практычнага ажыццяўлення мудрай ленінскай нацыянальнай палітыкі КПСС. Аб'яднаўшы разам на базе сацыялістычнага ладу творчыя намаганні ўсіх народаў краіны, гэта палітыка нібы паскорыла бег часу, дазволіла ў найкарацейшыя тэрміны казана змяніць эканамічнае, сацыяльнае і духоўнае аблічча Айчыны, кожнай рэспублікі, кожнага народа.

Творачы сваю рэвалюцыйную гісторыю, працоўныя савецкай Беларусі ў поўнай меры зведалі на сабе дабратворны ўплыў гэтага глыбока інтэрнацыяналіскага курсу дзяржаўнага, гаспадарчага і культурнага будаўніцтва, прасякнутага гарачымі клопатамі аб дабрабыце і шчасці людзей працы, аб працітанні ўсіх народаў краіны, заўсёды і ва ўсім адчу-

валі і адчуваюць натхняючую таварыскую падтрымку, узаемную дапамогу саратнікаў па барацьбе за светлыя ідэалы камунізму.

На магутных крылах сацыялістычнага інтэрнацыяналізму, на крылах ленінскай дружбы народаў беларускі народ узняўся ад беспраўя і галечы да сацыяльнага і нацыянальнага адраджэння, да вышніх эканамічнага прагрэсу і духоўнай культуры развітога сацыялізму, да яркага росквіту здольнасцей і талентаў людзей.

Гісторыя рэспублікі поўная вельмі яркіх сведчанняў і жытых праяўленняў велічы класвай салідарнасці, інтэрнацыяналіскага ўзаемаўзбагачаючага супрацоўніцтва вызваленых рэвалюцыйнага народаў. Нарадзіўшыся ў вогненнай калысцы Кастрычніка, у ачышчальнай наваўліцы найвялікшай з рэвалюцый, Савецкая Беларусь навакі звязала свой лёс са сваімі саратнікамі па барацьбе супраць прыгнёту і эксплуатацыі, за свабоду і шчасце, за камуністычную будучыню Айчыны.

Атрымаўшы дзяржаўнасць з рук вялікага Леніна і вызванай ім партыі камуністаў, беларускі народ з першых жа дзён існавання рэспублікі ясна і дакладна выказаўся за самы цесны саюз савецкіх народаў. Выказваючы цвёрдую волю рабочых і сялян, якія ўзняліся да новага жыцця, Дэкларацыя аб устанавленні федэратыўнай сувязі з РСФСР, прынятая I Усебеларускім з'ездам Саветаў рабочых, сялянскіх і чырвонаармейскіх дэпутатаў, урачыста заяўляла: «Самавызначаная на руінах прыгонніцкай царскай Расіі Савецкая Беларусь прызнае неабходнасць устанавлення цесных эканамічных і палітычных сувязей са сваім старэйшым братам — Расійскай Савецкай Рэспублікай, якая аказала Беларускай рэспубліцы істотную дапамогу пры аднаўленні яе разбуранай гаспадаркі».

У. І. Ленін вучыў у тыя грозныя гады ўсямерна ўмацоўваць дружбу паміж народамі, ліквідоўваць рэшткі ўзаемнага недавер'я, пароджанага прыгнятаўніцкай палітыкай царызму. «... Інтэрэсы працы, — падкрэсліваў ён, — патрабуюць самага поўнага давер'я, самага цеснага саюза паміж працоўнымі розных краін, розных нацый».

Заклік У. І. Леніна да цеснага адзінства савецкіх рэспублік гораца адгукнуўся ў сэрцах беларускага народа. Ад імя мільёнаў працаўнікоў рэспублікі Старшыня ЦВК і СНК БССР А. Р. Чарвякоў у выступленні на X Усерасійскім з'ездзе Саветаў сказаў: «...Рабочыя і сяляне Беларусі ў асобе свайго IV Усебеларускага з'езда Саветаў аднагалосна паставілі ўвайсці ў першы Саюз Савецкіх Сацыялістычных Рэспублік... Працоўныя Беларусі будуць ганарыцца, калі вы прымеце нашу прапанову, дзякуючы чаму рабочыя і сяляне Беларусі стануць адным з першых атрадаў працоўных, якія ўступаюць у новаствараемы Саюз Савецкіх Сацыялістычных Рэспублік».

Стаўшы адным з ініцыятараў утварэння Саюза ССР, Савецкая Беларусь у гэтым магутным саюзе набыла ўсе магчымасці для самага поўнага і ўсеабовага росквіту. Узнікаючыя гіганцкімі крокамі пяцігодкаў, беларускі народ пастаянна адчуваў локаць сяброў, дапамогу і падтрымку народаў-братоў. Мы разам будавалі новы свет, новае жыццё, разам ішлі праз агонь крывавага бітваў з фашызмам, разам абаранялі нашу агульную Радзіму — Саюз Савецкіх Сацыялістычных Рэспублік, заваёвалі Кастрычніка, гонар і годнасць кожнага з народаў Савецкай краіны, гонар і годнасць чалавека новага свету.

[Заканчэнне на 7-й стар.]

Даклад таварыша П. МАШЭРАВА

НОВЫЯ
ЛАЎРЭАТЫ

[Заканчэнне. Пачатак
на 3-й стар.]

У час грознай небяспекі, якая нависла над радзімай Кастрычніка, магутная сям'я савецкіх народаў праявіла непахісную волю да перамогі, паказала свету сапраўды быліную веліч і стойкасць духу, бязмежную вернасць светлым ідэалам камунізму. Гэта быў бяспрыкладны подзвіг мільёнаў і мільёнаў людзей, адзіных у сваіх класавых мэтах, у сваёй адданасці сацыялістычнай Айчыне, ленінскім заповітам. У ім непарыўна зліты гарачая любоў да роднай зямлі і найвышэйшая камуністычная ідэянасць, пачуццё інтэрнацыяналісцкага абавязку кожнага народа перад усімі народамі краіны.

Злоснаму і каварнаму ворагу, які меў намер выпрабаваць на трываласць сілу сацыялістычнай дзяржавы, процістаяў адзіны, маналітычны строй мужных савецкіх народаў. І мы ганарымся тым, што Беларусь была неад'емнай часткай, стойкім баявым злучэннем вялікага савецкага гераічнага народа, што яе сыны і дочкі полеч з усімі народамі-братамі на франтах і ў савецкім тыле, у партызанскіх атрадах і ў падполлі нястомна кавалі перамогу над ворагам. Гераізм і мужнасць, волю да барацьбы і перамогі проціпаставілі ваеннай машыне гітлераўцаў тысячы і тысячы мінчан — жыхароў нашай слаўнай сталіцы, горада-войны, які быў акупіраваны, але не быў пераможаны, які пакутаваў, але не быў зламаны, чый бяспрыкладны подзвіг дастойна ўвечнае Залатая Зорка Героя.

Навекі не сатруцца ў нашай памяці пачуцці бязмежнай падзякі народам-братам вялікай Краіны Саветаў, якія ў часіну ваеннага ліхалецця выратавалі наш народ ад пагрозы знішчэння. Мы ніколі не забудзем, што свабоду шматпакутнай зямлі Беларусі прынесла гераічная Савецкая Армія, шматнацыянальная па сваёй саставу, інтэрнацыянальная па сваёй сутнасці, непераможная і легендарная армія Айчыны, чыя волатаўская магутнасць накіравана на абарону заваёў Кастрычніка, служыць справе міру і сацыялізму.

Слава доблесным Узброеным Сілам СССР — надзейнаму вартавому стваральнай працы савецкага народа, апоры ўсеагульнага міру!

Нягаснучым подзвігам інтэрнацыянальнага братэрства стала і гераічная эпопея пасляваеннага аднаўлення рэспублікі, калі воля партыі, сіла і стойкасць савецкага характару, выкаароднасць, бескарыслінасць, магутнасць вялікай садружнасці савецкіх народаў у найкарацейшыя тэрміны ўзнялі з руін і папалішча разбураную гаспадарку, адраділі да новага жыцця нашу разграбленую, спустошаную, выпаленую зямлю.

Наша гісторыя, наша жыццё вучаць нас, і гэта разумам і сэрцам усведамляем кожны наш чалавек, што без вялікай садружнасці савецкіх народаў сённяшняе квітнеючае Савецкая Беларусь была б немагчымай.

Кожны наш чалавек добра разумее, што працiтанне рэспублікі жыццёца не толькі стваральнымі намаганнямі беларускага народа, але і творчай працы машынабудаўнікоў Масквы і Ленінграда, металургаў Урала і Украіны, шахцёраў Кузбаса і Караганды, нафтавікоў Сібіры і Азербайджана, баваўнарабаў Узбекістана і прыборабудаўнікоў Латвіі і Літвы, зладжанай работай усяго агульнасаюзнага народнагаспадарчага арганізма.

Якраз гэтак жа ўся прадукцыя, якая выпускаецца на прадпрыемствах нашай рэспублікі, памнажае агульнанародны набытак, служыць эканамічнаму і культурнаму ўздыму іншых

нацый і народнасцей. У адпаведнасці са сваёй спецыялізацыяй у агульнасаюзнай гаспадарцы рэспубліка выпускае амаль кожную другую тону калійных угнаенняў, кожны семы трактар і металарэзны станок, кожны пяты матацыкл, кожную шостую тону хімічных валокнаў, кожны дзесяты халадзільнік, кожны дванаццаты тэлевізар, кожны восьмы наручны гадзіннік, кожную пятую тону льновалакна, кожную шостую тону бульбы.

Жыватворнымі сокамі дружбы і братэрства ўзбагачаюцца навука і культура Беларусі, прымнажаючы духоўны патэнцыял народа, сацыялістычны па зместу, інтэрнацыяналісцкі па духу і характару. І гэта шматразова павялічвае яго творчыя магчымасці, садзейнічае ўзрастанню ўкладу ў скарбніцу рэспублікі інтэлектуальных каштоўнасцей Айчыны. Радасна ўсведамляем, што іменна ў жывым працесе ўзаемапраяўлення нацыянальных культур, узаемаўзбагачэння розумаў і сэрцаў, талентаў і здольнасцей, спаяных пачуццём сям'і адзінай, у гэтай шматколернасці духоўных багаццяў савецкага народа ярка расцвіла беларуская савецкая культура.

Выдатныя традыцыі інтэрнацыяналізму ўвайшлі ў плочц і кроў нашых людзей, сталі сацыяльнай і маральнай нормай іх быцця, пастаянна дзеючым фактарам росквіту і збліжэння сацыялістычных нацый. Вышэйшым праяўленнем гэтага збліжэння на цяперашнім этапе стала фарміраванне і дынамічнае развіццё першай у гісторыі чалавецтва інтэрнацыянальнай па самой сваёй сутнасці супольнасці людзей — вялікага і магутнага савецкага народа.

Беларускі народ ганарыцца быцц неад'емнай часткай гэтай вялікай стваральнай сілы. Свой юбілей ён адзначае як свята трыумфуючага сацыялізму, як свята братэрства, як свята непарушнага адзінства савецкіх народаў, інтэрнацыяналізму ў дзеянні. У гэты радасны час сэрца кожнага нашага чалавека перапоўнена найглыбейшай удзячнасцю ленінскай партыі, усім народам-братам Краіны Саветаў, разам з якімі мы будзем новы свет, працуючы, ствараючы, творчы новыя, вышэйшыя формы сацыялістычнага супольнага жыцця. Нашы людзі бясконца ўдзячныя ім за ўсё, што здабыта і заваявана сумеснымі намаганнямі пад чырвоным сцягам Вялікага Кастрычніка, за ўсё, што зроблена і робіцца дзеля шчасця, дзеля сучаснага і будучага ўсіх народаў шматнацыянальнай сацыялістычнай Айчыны.

Наша вечная ўдзячнасць першаму сярод роўных вялікаму рускаму народу, чыя невычарпальная рэвалюцыйная энергія і страснасць, мэтанакіраванасць і гераізм, патрыятычная самаадданасць і глыбокі інтэрнацыяналізм, гарачая любоў і вернасць сацыялістычнай Радзіме, слаўнай партыі Леніна заўсёды былі, ёсць і будуць крыніцай натхнення, наглядным прыкладам і ўзорам для ўсіх народаў краіны.

Мы ганарымся быцц у адзіным страі, жыцц і ствараць полеч з працавітым і жыццярадасным у буднях, мужным і стойкім, гераічным у выпрабаваннях, бескарыслівым і верным у дружбе, таленавітым і душэўна багатым народам Савецкай Украіны. Нас радуе волатаўскі поступ яе магутнай індустрыі, багатыя ўраджайны бяскарынінны, яе выдатныя патрыятычныя здзяйсненні ў імя трыумфу камунізму.

Цесныя вузы братэрства, прыналежнасці да гераічнай цалінай эпопеі звязваюць нас з працоўнымі далёкага па адлегласці, але блізкага сэрцу Савецкага Казахстана, з казахскімі народам, бяспрашным у баі, настойлівым у працы, які ва ўсене-

роднай барацьбе за вялікае збожжа, гаворачы словамі Л. І. Брэжнева, «аказваюцца на вышыні гісторыі і, разумеючы патрэбнасці ўсёй краіны, праявіў свае рэвалюцыйныя, інтэрнацыяналісцкія рысы».

Вялікія нашы любоў і павага да народа Узбекістана, які ператварыў сваю зямлю ў буйны індустрыяльны край, у край белага золата, багатай, самабытнай культуры.

Мы шлём гарачае прывітанне народам Таджыкістана і Туркменіі, чыёй працай і талентам пераўтвараецца гэта старажытная зямля, бясплодная пустыня ператвараюцца ў квітнеючыя сады і палі, узводзяцца сучасныя індустрыяльныя цэнтры і гіганты энергетыкі.

Сапраўды цудоўны гістарычны лёс народа горнай Кіргізіі, які за кароткі тэрмін узяўся ад патрыярхальна-феадальных адносін да вышынь сталага сацыялізму. Новых вам дзясяценняў і перамог, дарагія кіргізскія браты!

Сузор'ем яркіх жамчужын ззяюць сёння рэспублікі Савецкага Закаўказзя. Мы пабрацка рады поспехам народаў Грузіі, Азербайджана, Арменіі, якія, нязмерна прымножышы лепшыя традыцыі сваіх старажытных культур, невычарпальную мудрасць і талент, уносяць усёўзрастаючы ўклад у скарбніцу багаццяў Айчыны.

Самыя сардэчныя пачуцці выказваюць працоўныя Беларусі нашым бліжэйшым суседзям: народу Літвы — нашаму дэўняму і добраму партнёру па сацыялістычнаму спаборніцтву, працоўным Латвіі і Эстоніі, якія радуецца Радзіму выдатнымі здзяйсненнямі ў прамысловасці і сельскай гаспадарцы, у навуцы і культуры, здзяйсненнямі, у якіх так ярка праяўляюцца вызначальныя нашых добрых сяброў прафесіяналізм і высокая культура працы.

Мы захапляемся плёнам рук выдатных працаўнікоў сонечнай Малдавіі, якія радуецца цікавым вопытам сучаснага гаспадарання, настойлівасцю і ўпартасцю ў сацыялістычным пераўтварэнні свайго краю.

Усе мы — адна сям'я, адзіная ў любові да Айчыны, партыі, якая выпяставала наш магутны саюз і ўпэўнена вядзе нас да новых рубяжоў камуністычнага будаўніцтва.

Партыі мы абавязаны ўсімі сваімі перамогамі і здзяйсненнямі, шчасцем і радасцю свабоднай працы, мірным небам над нашай зямлёй.

Працоўныя Беларусі добра ведаюць: партыя камуністаў, народжаная ў нетрах рабочага класа, нашага народа, стаўшая яго сумленнем і гонарам, заўсёды з ім, для яго і нязменна ідзе наперадзе.

Яна — вялікі зодчы сацыялізму і камунізму, мудры стваральнік чалавечага шчасця.

Яна — магутнае сэрца, якое надае жыватворную энергію гіганцкай магутнасці нашага сацыяльнага арганізма.

Яна — жывое ўвасабленне і нястомны стваральнік непараўнальных ідэйных, духоўна-маральных каштоўнасцей грамадства развіцця сацыялізму.

Яна — яркае ўвасабленне нашага слаўнага рэвалюцыйнага мінулага, размаху і велічы здзяйсненняў сучаснага, надзейны гарант яшчэ больш цудоўнай камуністычнай будучыні.

І ў гэту ўрачыстую гадзіну мы зноў і зноў з любоўю і ўдзячнасцю звяртаем свае погляды, свае думы да вялікай партыі Леніна. Як самае запаветнае жаданне, якое адлюстроўвае бязмерную адданасць справе камунізму, гучаць для кожнага з нас радкі беларускага паэта Аркадзя Куляшова:

«Я хачу, каб называўся камуністам
родны сын мой, а таксама сынаў сына».

Гісторыя ўсклала на ленінскую партыю ганаровую, архіважную задачу — узначаліць пошук шляхоў да новага, самага справядлівага і дасканалага грамадства. І партыя аказалася дастойнай гэтай надзвычай высокаароднай місіі — місіі наватара, першапраходца. Скрозь агонь рэвалюцыі, скрозь бурны і навалніцы бітваў, скрозь працоўнае кіпенне пяцігодак, абганяючы час, яна прывяла савецкі народ да вышынь развіцця сацыялізму. І цяпер партыя — наш верны рулявы — надзейна пракладае шлях у заўтрашні дзень.

У яе баявых парадках, у яе стваральных радах тварыла нашу цудоўную яву Кампартыя Беларусі, якая адзначае сваё шасцідзесяцігоддзе. На ўсіх этапах рэвалюцыйнай гісторыі, барацьбы і будаўніцтва новага жыцця яна шла ў авангардзе працоўных мас рэспублікі, выхоўваючы іх у духу беззапаветнай вернасці ідэям марксізму-ленінізму, савецкага патрыятызму і пралетарскага інтэрнацыяналізму. Кожным сваім крокам, усёй сваёй самаадданай дзейнасцю, накіроўваемай Цэнтральным Камітэтам КПСС, яна імкнулася заўсёды і ўсюды апраўдваць высокае і да многага абавязваючае званне баявога атрада ленінскай партыі, няўхільна ажыццяўляць яе генеральную лінію.

Тытанічная дзейнасць КПСС, шматгранная і ўсеабдымная, як сама наша дынамічная эпоха, ахопляе ўсе бакі жыцця савецкага грамадства, карэнныя праблемы сучаснага сусветнага развіцця. З сапраўднай ленінскай страсцю вядзе яна цяпер мужную барацьбу за мір, за спыненне вар'яцкай гонкі ўзбраенняў, за паглыбленне разрадка міжнароднай напружанасці, даючы рашучы адпор сілам рэакцыі і вайны.

Горача падтрымліваючы і аднадушна адабраючы ўнутраную і знешнюю палітыку КПСС, яе паслядоўны курс на ўмацаванне справы міру і сацыялізму, рабочы клас, калгаснае сялянства, інтэлігенцыя рэспублікі шлюць сёння ідучыя з глыбіні нашых сэрцаў словы гарачай падзякі роднай партыі, яе Цэнтральнаму Камітэту, Палітбюро ЦК, асабіста Генеральнаму сакратару ЦК КПСС, Старшыні Прэзідыума Вярхоўнага Савета СССР дарагому Леаніду Ільічу Брэжневу за іх мэтанакіраваную і плённую дзейнасць у імя дабрабыту і шчасця людзей працы, у імя працвітання нашай Айчыны.

Сёння, у час нашай юбілейнай урачыстасці, з асаблівай яснасцю чуваць рытмічнае біццё пульсу, магутныя подых ствараемай ленінскай партыяй і савецкім народам гісторыі. Перад намі, перад нашым пакаленнем стаіць вялікая, абавязваючая задача — захаваць і прымножыць высокую адказнасць перад мінулым і будучым, дастойна несці наперад рэвалюцыйную эстафету Кастрычніка.

Заваяванае і дасягнутае адкрывае перад намі шырокія гарызонты, выдатныя магчымасці натхнёнай працы ў імя трыумфу камуністычных ідэалаў. Нас чакаюць маштабная, творчая, напружаная работа, у вышэйшым ступені цікавыя і захапляючыя справы этапнага парадку. Яны патрабуюць ад нас наватарскага пошуку новых шляхоў, новых рашэнняў і ў гаспадарчым будаўніцтве, і ў сацыяльным жыцці, і ў духоўнай сферы, бо на кожным новым этапе трэба, як падкрэсліваў У. І. Ленін, «больш настойлівасці, больш упартасці, больш сістэматычнасці ў працы, больш арганізатарскага і адміністрацыйнага майстэрства ў вялікім маштабе».

[Даклад П. Машэрава быў
выслуханы з вялікай увагай і
неаднаразова перапыняўся бурнымі,
працяглымі апладысмантамі.]

Апублікавана пастанова ЦК
КП Беларусі і Савета Міністраў
БССР аб прысуджэнні
Дзяржаўных прэміяў БССР
1978 года. Як вядома, яны прысуджаюцца раз у два гады за
лепшыя работы ў галіне навукі
і тэхнікі, літаратуры, журналістыкі,
мастацтва і архітэктуры,
за выдатныя дасягненні ў працы
перадавікам сацыялістычнага
спаборніцтва.

Лаўрэатамі сталі вучоныя
розных профіляў з Мінска і
Гомеля, інжынерна-тэхнічныя
работнікі з Віцебска, Бабруйска,
Баранавіч, перадавікі сацыялістычнага
спаборніцтва з прадпрыемстваў,
каласаў і саўгасаў усіх абласцей рэспублікі.

У галіне літаратуры і мастацтва
Дзяржаўных прэміяў БССР 1978 года ўдастоены:
імя Якуба Коласа — Васіль
Быкаў за аповесці «Войная
зграя» і «Яго батальён»; Іван
Пташнік за аповесць «Найдорф»;
імя П. Лепшынскага —
Аляксандр Сімураў за кнігу
нарысаў «Сказанне аб балгарскім
браце», Генадзь Цітовіч за кнігі
«Анталогія беларускай народнай
песні» і «Аб беларускім
песенным фальклоры».

ПЕРШАМУ САВЕЦКАМУ ПРЭЗІДЭНТУ

27 снежня ў Мінску ўрачыста
адкрыты помнік выдатнаму
партыйнаму і дзяржаўнаму
дзяцяку, саратніку У. І. Леніна
М. Калініну.

Тысячы мінчан сабраліся на
мітынг, прысвечаны знамянальнай
падзеі.

У сваім выступленні на мітынгу
Старшыня Прэзідыума Вярхоўнага
Савета БССР І. Палякоў сказаў, што
імя Міхала Калініна бясконца
дараго савецкім людзям. Сын беднага
чыярскага сяляніна і сам
сялянін, потым піцёрскі рабочы,
ён стаў актыўным байцом
бальшавіцкай партыі, адным з
тых рэвалюцыйнагаў ленінскай
кагорты, якія прывялі працоўныя
масы Расіі да перамогі Кастрычніка.

М. Калінін 27 гадоў нязменна
ўзначальваў вышэйшы орган
дзяржаўнай улады краіны.

Працоўныя нашай рэспублікі
добра ведалі і любілі Міхала
Калініна, высокая цанілі яго
вялікія клопаты аб працiтанні
беларускага народа, які і ўсіх
народаў нашай краіны. Міхал
Іванавіч неаднойчы бываў у
Беларусі. Яго выступленні ў
Мінску, Віцебску, Оршы, Магілёве,
Жлобіне, Гомелі, Бабруйску,
у многіх вёсках пакінулі
незавідны след у сэрцах,
дапамагалі будаваць новае
жыццё, сацыялістычную эканоміку
і культуру.

Які Новы год без шампанскага! На прылаўках беларускіх магазінаў з'явілася сёлета шампанскае з мінскай маркай. Беларуская сталіца стала дваццаць сёмым горадам краіны, дзе пабудаваны завод па вырабу гэтага высакароднага напітку. У год прадпрыемства будзе пастаўляць спачатку 5 мільёнаў, а ў перспектыве да 12 мільёнаў бутэлек.

Напярэдадні свята галоўным дэгустатарам мінскага шампанскага стаў Дзед Мароз.

Фота У. ВІТЧАНКІ.

МІНСК-МАДРЫД

Я гляджу на вялікі пакет, перададзены мне паштальёнам, і думаю аб тым, што насенне добра, зерне інтэрнацыянальнай салідарнасці заўсёды даюць парасткі. Письмо вяртае мяне ў далёкія цяпер ужо трыццаці гады, калі Савецкі Саюз прыняў на выхаванне тысячы іспанскіх дзяцей, сірот грамадзянскай вайны. Сродкі на набыццё для іх кніг, адзення, ежы добраахвотна збіралі людзі ў розных кутках нашай краіны.

Ля Мінска ў той час брыгада «Белдзяржкіно» пад кіраўніцтвам рэжысёра Юрыя Тарыча здымала фільм. І вось удзель-

нікі здымак наладзілі на стадыёне «Дынама» вялікае тэатралізаванае прадстаўленне, увесь збор ад якога быў перададзены на выхаванне іспанскіх дзяцей у СССР. Найбольш апладысмантаў выпала тады славу таму волату Якубу Чахоўскаму. Яму было ўжо 58 гадоў, а ён адной рукою падмаў шэсць чалавек, падкідваў двухпудовыя гіры, трымаў памост, па якому праязджалі тры грузавікі з публікай. Імя «Геркулеса з Гродна» (там нарадзіўся асілак) у пачатку нашага стагоддзя не сыходзіла з афіш еўрапейскіх цыркаў. А выступленне Якуба Чахоўскага

ў Мінску было апошнім. Ён згадзіўся прыняць у ім удзел выключна з-за мэты прадстаўлення.

Не ведаю, ці казалі тады што-небудзь маленькім іспанцам наконт прадстаўлення ў Мінску. Магчыма, яны даведліся пра яго пазней. Але нядаўна ў Беларусі, кружным шляхам, прыйшлі прывітанне і падзяка ад аднаго з былых маленькіх «маскоўскіх іспанцаў» — так да гэтага часу называюць сябе сіроты грамадзянскай вайны ў Іспаніі, якія ў 1937 годзе знайшлі прытулак у Савецкім Саюзе.

П. ШАМШУР.

казаў на прадукцыю цэха было асабліва многа. І, здаецца, няма граніц фантазіі лепшых кандытараў Ганны Скамейкінай, Галіны Суднік і Святланы Кандрацэвай. З захапленнем упрыгожваюць яны тарты пшачнымі ружамі і лілеямі, чародкамі вустройваюць вясёлых гномікаў з крэма, у прыгожыя бісквітныя кошычкі ўкладваюць «баравікі» і «клубніку». А потым тонкай вяззю выпісваюць надпісы — пажаданні добрага здароўя і вясёлага настрою.

НА ЗДЫМКАХ: запрашае «Ласунак»; галоўныя знатакі ласункаў — юныя мінчане; у гандлёвай зале магазіна; лепшыя кандытары цэха-магазана «Ласунак».

Фота Я. КАЗЮЛІ.

Да чаго ж смачныя ласункі, якімі частуе кандытарскі цэх з магазінам самаабслугоўвання «Ласунак»? Мудрагелістыя тарты і пірожныя, піражкі і перні-

кі, разнастайныя булочки — калі сарака назваў вырабаў прапанавана тут мінчанам да святачнага стала.

Напярэдадні Новага года за-

МОЙ РОДНЫ КУТ

Словы Я. КОЛАСА

Музыка І. ЛУЧАНКА

Мой родны кут, як ты мне мілы!
Забыць цябе не маю сілы!
Не раз, утомлены дарогай,
Жыццём вясны мае убогай,
К табе я ў думках залятаю,
І там душою спачываю,
І там душою спачываю.

Вось як цяпер, перада мною
Устае куточак той прыгожа,
Крынічкі вузенькае ложа
І елка ў пары з хваіною,
Абняўшысь цесна над вадою,
Як маладыя ў час каханья,
У апошні вечар расставання.

Люблю цябе, мой бераг родны,
Дзе льецца Нёман срэбраводны,
Дубы дзе дружнай чарадою
Стаяць, як вежы, над вадою...
Мой родны кут, як ты мне мілы!
Забыць цябе не маю сілы,
Забыць цябе не маю сілы...

(ПОРІ)

У Галанды завяршыўся міжнародны матч-турнір чатырох мацнейшых гросмайстраў свету па міжнародных шашках.

Мінчанін Анатоль Гантварг, выйграўшы ў заключным туры партыю ў Харма Вірсмы, раздзяліў з ім першае і другое месцы.

Аб'яўлена, што матч за званне чэмпіёна свету па міжнародных шашках паміж А. Гантваргам і Х. Вірсмам адбудзецца ў канцы лютага ў Італіі.

У Мінску закончылася першыя дзень першынства СССР па стральбе з пневматычнай вінтоўкі. Упершыню ў праграму спаборніцтваў была ўключана стральба з пневматычнай вінтоўкі па мішні «бягучы дзік». Перамог мінчанін Аляксандр Кядзяраў.

У розыгрышы Кубка СССР па фехтаванні ў Вільнюсе

паспяхова выступаюць спартсмены нашай рэспублікі. У фінал турніра рапрызастаў выйшлі адразу тры мінчаніны — браты Аляксандр і Уладзімір Раманьковы і Уладзімір Лапіці. Яны адпаведна занялі другое, трэцяе і чацвёртае месцы.

Сярод шаблістаў уладальнікам кубка стаў алімпійскі чэмпіён мінчанін Віктар Сідзяк.

Камітэт па фізічнай культуры і спорту пры Савеце Міністраў СССР прысвоіў званне «Заслужаны майстар спорту СССР» па самалётнаму спорту абсалютнай чэмпіёнцы свету па вышэйшаму пілатажу мінчанцы Валянціне Якавай.

У Фергане завяршыўся розыгрыш Кубка СССР і чэмпіянат краіны ў асобных практыкаваннях па цяжкай атлетыцы, у якім выступіла каманда беларускіх атлетаў.

Два залатыя чэмпіёнскія медалі і званне пераможцы заваяваў наш спартсмен Валерый Шарый.

РЕДАКЦЫЙНАЯ КАЛЕГІЯ

НАШ АДРАС:

МІНСК-ГСП, ЛЕНІНСКІ ПРАСПЕКТ, 44.
ТЭЛЕФОНЫ: 33-01-97, 33-02-80, 33-03-15, 33-16-56, 33-07-82.

Ордэна Працоўнага Чырвонага Сцяга друкарня выдавецтва ЦК КП Беларусі.
Зак. 04